

Otázky a odpovědi #2

1 Zůstaňme na chvíli stát a modleme se.

Drahý Bože, na prvním místě, Ti dnes večer děkujeme, za našeho Spasitele, Ježíše Krista. Děkujeme Ti, protože On je tentýž včera, dnes i na věky. Děkujeme Ti za lidi, kteří tomu věří. Jsme tolik vděční za to, že máme Boha, nejenom nějakého pomyslného Boha, pomyslnou modlu, pomyslného ducha; v tom není nic neskutečného. Je to pravý živý Bůh, jenž žije s námi a v nás, a působí skrze nás. To není dělání nějakého vyobrazení Boha, nýbrž my sami se stáváme živým vyobrazením Boha... Ducha Svatého, ne toho, jež promlouvá skrze nějakou sochu, ale promlouvající skrze vykoupenou nádobu — jako Bůh zjevený v těle. Jak jsme Ti vděční za to, za ten veliký ohnivý sloup, jenž nás provází (nebo spíše my jej), a za ty veliké projevy toho stejného Ducha, konajícího ty stejné skutky pokaždé, když přichází na zem. Ó, to nám přináší opravdovou útěchu.

2 Dnes večer jsme se neshromáždili, Pane, k žádnému jinému účelu, než abychom se něco dozvěděli a poučili, jak být díky Tvé pomoci, lepšími křesťany, a lépe připravenými lidmi pro tuto hodinu, která se přibližuje. Pomůžeš nám, Pane? Vždyť my Tě potřebujeme. V Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

3 Máme ještě na třicet, čtyřicet otázek, nevím jak to zvládneme. Dnes odpoledne jsem se těžce namáhal a chtěl jsem si být jist, že se s tím nějak vypořádám, ale nebylo to možné. Chtěl bych tedy říci, že se pokusím se vši zodpovědností na tyto otázky odpovědět, jelikož to jsou kvalitní otázky, pramenící z křesťanských srdcí. Udělám tedy naprosto vše co budu moci — a to opravdu věčně. A chtěl bych rovněž poděkovat Pánu za to, jak nám pomohl dnes ráno dát tyto otázky dohromady... za ty odpovědi, které nám dal.

4 Tak tedy, mám to zde neuspořádané, tuším, že jich je na 150, možná více. A dnes ráno jsme jich zvládli asi dvacet. A tak teď, dříve než začneme, rád bych se ještě zmínil o tom, jestli má někdo z vás zájem o ten článek na téma „Církev se kolébá ve víru bubnů“ — o tom presbyteriánském kazateli, který vede svoji církev ve způsobu rock en rollu, dokonce i při vysluhování svátosti Večeře Páně — rád bych vám na to krátce poukázal.

5 „Mladí členové se pohybují v rytmu džezové hudby. Drama s námětem utrpení Páně, hovoří o ukřižování v moderním jazyce, rock

en rollu.“ Tento pastor tam přivádí všechny mladistvé a předvádějí Kristovo utrpení, ukřižování, v rytmech rock en roll a džezu. Dobrá... to je Maryland. Není to něco...?

6 A pak, zde jsou snímky těchto... dnes ráno jsem vám řekl o těch Beatles „Návrat Beatles,“ a zde jsou tyto články, měli byste si přečíst tyto časopisy, a ty ostatní věci. „... Jako kdyby bylo založeno nové náboženství.“ Inu, jejich manažer, mám zde poznámku z toho listu. Nemáte dost času... pokud by si to chtěl někdo přečíst — nebo to raději dám na nástěnku — pak si to budete moci přečíst. Chci vám tím pouze ukázat v jaké hodině žijeme, je to otřesné. Možná to nepochopíte — čím vlastně jsou tyto věci! Požádal jsem bratra Cappse, on má dobré vzdělání a dovede číst lépe než já. Poprosil jsem jej tedy, aby přečetl tento článek, manažera Beatles. Můžeš to přečíst, bratře Cappsi, teď?

7 (Bratr Capps čte článek o Beatles.) Zde stojí:

Beatles se tomu nemohou sami vynadivit a nenacházejí odpověď. „To je nemožné, naprosto nemožné!“ Říká Derek Taylor, tiskový mluvčí Beatles: „Zde jsou tito čtyři chlapci z Liverpoolu; jsou nevychovaní; jsou bezbožní; jsou nemravní — a dobyli si svět. Jako kdyby se stali zakladateli nového náboženství. Jsou zcela antikristovští. Tím bych chtěl něco říci, já jsem antikristovec rovněž; ale oni jsou antikristovci až natolik, že mne to přímo děsí, a to není žádná legrace. Jsem jimi posedlý. A copak nejsou všichni? Jsem posedlý jejich otevřeností a lidé, kteří si je nejvíc oblíbili, jsou lidmi, kteří si zaslouží naprosté opovržení.“

„Například v Austrálii, po každé, když jsme přijeli na letiště, vypadalo to — jako kdyby přistál DeGaulle, nebo pádněji řečeno, Mesiáš. Trasa byla lemována zástupy. Mrzáci odhazovali svoje hole. Nemocní lidé spěchali k jejich vozidlům, jako kdyby je uzdravil dotek jednoho z těchto chlapců. Staré ženy pozorně stály, spolu se svými vnoučaty, když oni procházeli kolem. Stále mám v paměti výraz v jejich tvářích. Jako kdyby přiletěl nějaký spasitel; a všichni tito lidé se cítili šťastní a uvolnění, jako kdyby se všechno mělo od této chvíle obrátit k lepšímu...“ Zde se Taylor odmlčel a dal si cigaretu do úst, „...jediné, co ještě zůstalo pro Beatles otevřené“ řekl, „je zahájit uzdravovací kampaň.“

8 Není to právě to, co nám On řekl: „Mnozí ke mně přijdou v onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme...“ vidíte? Tedy, vidíte, že nemůžeme důvěřovat evangelizačním kampaním? Nemůžeme

důvěřovat žádnému znamení tohoto druhu. Jediná věc, které můžete důvěřovat, je tak praví Pán, na základě Bible. Nyní tedy, církvi, právě v tom jsem vás chtěl udržet, moje děti. A jestliže se mi něco stane, a Bůh si mne vezme z této země, nikdy nezkłamejte. Zapamatujte si to z celých svých srdcí: Stůjte ve Slovu! Neopustěte Slovo! Všechno, co s ním nesouhlasí, odložte to jednoduše stranou, nehledě na to, co to je. Pak budete vědět, že jste v pořádku. Vidíte?

⁹ Nyní tedy k uzdravovací kampani! Hříšní lidé, kteří svou nemravností, oplzlostí, obscénností, působí nevoli dokonce svému manažerovi — a lidé odhazují své berle a při pohledu na tyto chlapce jsou uzdraveni. Je to taková mravní špína, oplzlost, antikristovství! Vidíte, satan na zesměšňovací kampani. On je schopen konat všechno, co může udělat Kristus, ale nemůže potvrdit Slovo. On ujme něco *zde*, a něco *tam*, ale není schopen je vzít v celku. Není je schopen dát dohromady. A tak vidíte, není divu, vždyť Bible říká, že by, pokud možno, svedl i vyvolené — ten duch antikrista.

¹⁰ Dokonce jejich vlastní manažer, tiskový mluvčí, který stojí za nimi, který jim věří, říká že je posedlý toutéž věcí, jelikož oni si jej získali.

¹¹ Ty bezbožné věci, tyto... copak to nevidíte, ženy, proč vám stále připomínám o těch krátkých šatech, stříhání vlasů, účesech a tak dále. To je duch! To máme zde v našich hlavních časopisech a všude jinde, jak tyto rock-a-rolové nesmysly pronikají do církve. Všechno to je satanovým podvodem, ač oni přesto zůstanou církvemi a denominacemi.

¹² Zpět do Slova, děti, tak rychle, jak jen to je možné; a nedovolte si opustit ho! Stůjte v tom Slově.

Podívejte, jak ten antikristův duch, on může hovořit v jiných jazycích a konat zázraky; může uzdravovat nemocné; může činit všechny tyto věci. Vidíte? Tito lidé si myslí, že se přibližují k Bohu — že tito chlapci jsou Bohem posláni — protože lidé odložili Slovo stranou.

¹³ Tito chlapci jsou členy církve. Elvis Presley je letniční. Pat Boone z Církve Kristovy. Pohledte na ty mládence, letniční, Kristova církev a ti všichni jsou posedlí těmito zlými duchy. Red Foley, zlatý hlas, Církev Kristova, zpívá náboženské písně tak, jak je nikdo jiný neumí zazpívat, a v druhém hlase je rock en roll. Po ovocích jejich poznáte je. Podívejte do jakých církví patří. Elvis Presley je členem Sborů Božích. Tak je to, každý z nich si to přál a satan jim to dal.

¹⁴ Copak to nevidíte, přátelé, jak... nepusťte se Slova. Podívejte, to je duch, který na vás působí.

¹⁵ A já říkám těmto ženám, které chtějí vypadat sexy v těchto šatech, že Bůh je bude brát k zodpovědnosti za spáchané cizoložství. Pokud mi věříte, že jsem tím, za co mne považujete, totiž Božím služebníkem, prorokem, poslouchajte to, co vám říkám. Nemusíte tomu rozumět, a pokud tomu opravdu nerozumíte, pak jednoduše konejte podle mých slov. Bůh mne učinil zodpovědným za to, co říkám. Poslouchajte velice pozorně a zapamatujte si, že tyto věci to — to jsou duchové.

¹⁶ Obvykle dotyčná osoba snad ani... pamatujte, Bůh skrytý za kůžemi, na toto téma jsem před nedávnem kázal (chápete, že ano?) — Bůh skrytý v kůži? Jen si vzpomeňte, někteří z nás jsou poslání sem do tohoto světa, aby se prolomili do těchto oblastí, a řekli nám tyto věci. To je předzvěděni; to promlouvá, to ukazuje Bůh. Když něco posuzuješ podle těla, jakže, oni jsou nevinní (pohleďte), znamenití lidé, poctiví, nelžou a tak dále. Ale za tím vším stojí ďábel. Nábožně, dokonce by zahájili uzdravovací kampaň, vidíte. Je to naprosto přesně antikristovské. A tamten je presbyterián a všechno možné. Můžete pozorovat tyto denominace, jak to dělají — přesně jedno a totéž.

¹⁷ Ó, v Londýně v Anglii, před nedávnem, měli rock en roll skupinu, která představovala Krista a Jidáše a ty ostatní, a... Krista pojmenovali „Daddy“ a všechna slova v těch promluvách zesměšňovali. Vidíte? Mladiství si dobyli svět. A jistě víte, že Bible to předpověděla. Nevděční, nesvatí, kterýmž nic dobrého milo není, smluv nezdrženliví, zrádci, rodičů neposlušní, vidíte, mladiství si dobyli svět a povedlo se jim to.

¹⁸ Jednou jsem vešel do jedné budovy; hrála tam všechny tyto nesmysly ta stará, hnusná hudební skříň. Nemohl jsem tam ani s sebou vzít rodinu. Řekl jsem jistě paní: „Kolik stojí přehrání jedné skladby?“

„Deset centů za kus.“

„Kolik jich přehraje během hodiny?“ Řekla mi počet. Řekl jsem: „Zde máte ty peníze, vytáhněte kabel ze zásuvky!“

„Inu,“ řekla, „to nemohu udělat. Přicházejí si sem zahrát děti.“

¹⁹ Tak jsem tam neutratil ani cent; šel jsem vyhledat vhodnější místo, vidíte. Víte, tyto věci mě rozčilují; poté co vyslechnu takové nepěkné věci, musím si vzít uklidňující tabletu. Takové věci jdou

křesťanovi na nervy. Pokud se vám takové hlouposti líbí, mohu vám říci jen jedno, že to s vámi není v pořádku. Potřebujete přijmout spasení, protože to, co je ve vás, si libuje v něčem, co není Slovem. Krmíte se...

²⁰ Přece si nemůžeme připustit představu, že by Ježíš něco takového udělal, není-liž pravda? Můžete si představit jednoho z proroků, že by se věnoval takovým věcem? Copak nevidíte, přátelé, že to všechno pochází z ďábla? A Bible říká, jak on přichází pod rouškou náboženství a jedná přesně tak jako Kristus. Chápete? Ale jediný způsob, jak to můžete odhalit, není připojení se k takové nebo jiné církvi, ale setrvat ve Slovu; On je Slovem.

²¹ Nechtě tedy každého jednoho z vás Pán požehná. Chtěli bychom přejít rovnou do našich otázek. A teď během asi hodiny a čtvrt... nebudu se moci zabývat všemi otázkami. Jsou jich celé hromady. A myslím si, že jsou kvalitní. Jsou velice hodnotné. Sáhnu prostě rukou jednou sem a jednou tam, vytáhnu a budu pokračovat dál. A odpovím na ni.

Myslel jsem si, že sem prostě přijdu a nechám lidi číst a řeknu buď „ano“ nebo „ne“,

„ano“ nebo „ne.“ Ale to by na lidi nepůsobilo dobře. Oni tyto otázky položili a přáli by si na ně odpověď. Neudělám to tedy tak, ale udělám co budu moci a co nezvládnou, tomu se možná budu věnovat příště.

²² A zrovna teď, okolo příští neděle, přesně nevím. Upřesním to, ale pokud zastihnete Billa, někdy mezi dneškem a středou... možná budeme muset odjet.

²³ Ale je v tom jeden háček. Jsem hodně pozadu s rozhovory. Billy mi ukázal celou hromadu žádostí, takto velkou, na které čekají někteří lidé, celé měsíce. A zatímco jsem zde, musím některé z nich vyřídit, musím rovněž stihnout některá shromáždění, udělat všechno, abych to přivedl do rovnováhy. Chystám se tedy tento týden modlit a poprosit Pána: „Co chceš, abych dělal, mám dokončit otázky nebo se věnovat těm rozhovorům?“ Pokud dám přednost těm rozhovorům, pak prostě — domů se vrátím v neděli — a budu se věnovat těmto rozhovorům, nevím jak dlouho, a celý den se jim budu věnovat. A pokud ne, budu muset tyto rozhovory odložit, dokud sem nepříjedu znovu. Pokud to nestihnu, pak zodpovím... Billy vám pošle oznámení.

²⁴ A říkám vám, je to hezké, jak ty milé děti, jak ony se mají rády; láska, kterou jsou k sobě nakloněny. Jeden to řekne tomu a ten zase tomu... stačí, že Billy zazvoní do jednoho kraje, vzdáleného sto padesát

mil, a ti se postarají o ty ostatní. Milují jeden druhého. Nechtějí, aby je něco minulo. Chtějí zde být přítomní každou minutu a být svědky toho, co se děje; neboť jestliže Pán něco dá, oni zde chtějí být a podílet se na tom. A já si to cením.

²⁵ Zapamatujte si, drazí přátelé, dnes ráno jsem prohlásil o jedné z těchto otázek... všiml jsem si, že některé z nich (ó, ano!) došly ještě dnes ráno a jsou o těch lidech, kteří odjíždějí do Arizony. Vidíte? Tak jsem si pomyslel, že to řeknu na rovinu, abyste to pochopili.

²⁶ Nemyslete si, že se snažím nějakým způsobem ovlivňovat lidi ohledně toho, kde mají bydlet a co mají dělat, a... ne, tohle nedělám, můj drahý bratře. Mezi těmi kteří se stěhují do Arizony, jsou upřímní lidé. Tedy, každý jeden, kdo se chce přestěhovat, dobrá, budu rád, pokud tam vůbec jsem, nakolik tam jsem... zde jsem desetkrát víc než tam. Musím... počínaje dneškem až do vánoc, tam nebudu více než čtyři dny. A ihned poté odjízďím do zámoří. A zde v modlitebně budu možná dva či tři týdny, před odjezdem na evangelizaci do zámoří, jak jsem to běžně dělal na jaře. A potom, v Arizoně mám dohodnuto pouze jedno shromáždění a to vychází na leden, v Phoenixu, na dva večery s křesťanskými podnikateli, vidíte. Nechci... pokud tam budou lidé... můžete spustit pásku?

²⁷ Zatímco chceme začít dnes večer s těmito otázkami, vezmu jednu a... máte z nich užitek? Řekněte: „Amen!“ Mám za to, že jsou v této době pro nás prospěšné. A, ó, věřím, že brzy... Když jsem dnes ráno, před svým příchodem na toto místo, listoval některými místy v Bibli, pomyslel jsem si: „Ó, jak nádherné, kdybychom mohli... zatím co očekáváme druhý příchod Pánův, jak nádhernou věcí by bylo, pozastavit se nad starozákonními postavami, od Joba až do našich dnů, a pořádat cyklus shromáždění na toto téma (copak by to nebylo nádherné?), a ukázat, jak oni byli předobrazem na naši dobu (celé Slovo je vzájemně propojeno), a všechno co souhlasí se zkázou v dávných dobách, a jak to znázorňuje dnešní dobu; jak všechno ve Starém zákoně mluví o příchodu Pána Ježíše.“

OTÁZKA: (279)

První otázka, kterou jsem zde vytáhl. Bratře Branham, je to špatné, když si křesťanka natáčí vlasy? A jak dlouhé má nosit rukávy? Děkuji. Sestra.

²⁸ Inu, pro tuto ženu to má zásadní význam. Někteří z nás, bratři, by si možná pomysleli: „Ta ženská je přece bláznivá.“ Ale pro ní to

hloupost není, ona by se to ráda dozvěděla.

Ohledně účesu, myšího ocásku nebo něco jiného? Promiňte. Nemínil... promiňte. Ohledně natáček. Promiňte. Natáčky — natáčka do vlasů! Děvčata to měly ve zvyku dělat už před léty. Vzpomeňte si... ony tomu říkaly myší ocásek, byly to takové kudrlinky, které visely dolů? Ne, natáčky, promiňte mi, přátelé.

²⁹ „Jak dlouhý rukáv by měla nosit?“ Myslím si, že na tom nic není. Nevím. Chápete mne? Nechtěl bych mluvit o tom, co nemohu doložit Biblií.

³⁰ Říkám vám to jen kvůli sobě, poněvadž nemám žádné místo Písma, kterým bych to mohl doložit. Jedinou věc, kterou mám pro ženy je to, že si nemají stříhat vlasy. A jak si je upraví je už na nich. A ohledně natáček, vlastně ani nevím jak vypadají, pokud to není ta věc, která se podobá kolíčku na prádlo, kterou si oni dávají do vlasů. Co se týče mne... jediné co mohu k tomu říci...

³¹ A co se týče délky rukávu, myslím si, že pokud jsi křesťankou, Bůh tě poučí jak to máš dělat. Chápeš? Věřím, je-li dotyčná osoba křesťankou, bude vědět jak se upravit. Myslím si, že Bůh nepředepisuje nějaký konkrétní střih a délku, ať to je cokoliv. Pokud to je slušné, a vypadáš v tom počestně a čistě, myslím si, že to je v pořádku. Souhlasíš? Vidiš? Inu, to je můj názor. Tedy, to je můj osobní názor. To je můj postoj, chápeš? Nejsem schopen to doložit Písmem.

³² Myslím si, že to bylo dnes ráno, kdy vyvstala otázka o barvení vlasů, víte, o barevné úpravě. Nejsem schopen o tom nic říct. Nevím, ale neznám žádné místo Písma, kterým bych mohl doložit, že si nemáte barvit vlasy. Inu, to znamená...

Vy, ženy, chcete vypadat hezky, a měly byste takto vypadat. A bratr Branham není proti vám, děti. Jste moje děti, miluji vás, a nechtěl bych osočovat. Za nic bych to nechtěl dělat. Chci vám pouze pomoci.

³³ Ale nyní, dovolte mi, že se na něco zeptám... dovolte mi dát odpověď na tuto otázku. Jste připraveni? A rovněž vy u pásku, zde je, sestry: Pokud máte o tom nějaké pochybnosti, nedělejte to. Ale pokud jste naplněné Duchem Božím, a jste k tomu vedené, pokud to neruší Písma a nenaráží to na tuto pochybnost, jste si naprosto jisté, že to je vůle Páně, pak jděte a dělejte to, jelikož žádné místo Písma tomu nebrání... v Bibli není nic takového řečeno.

³⁴ Víím o Izaiáší 5, myslím si, že to je tam, který hovoří o ženách, jak se oblékají do proměnných šatů a všeho jiného, ale to je způsobeno pýchou a takovými nesmysly, nečestností. Pokud to děláš kvůli své pýše, pak to není dobré, věz. Zpytuj své srdce před Bohem. Pokud to nelze obhájit Písmem a vede tě k tomu Duch, jdi a udělej to. Ale co se týče toho, zda máš mít dlouhé nebo ostříhané vlasy, máš mít dlouhé, to máme přece v Bibli.

³⁵ Zde máme otázku. Raději ji odpovím ihned. Ona je zde, viděl jsem ji dnes ráno nebo tak nějak. Tam je řečeno, že „stále se vracím k otázce žen, jak nemají upravovat své vlasy, ale nikdy neřekneš nic o mužích.“

³⁶ Kdybych sem viděl přicházet muže s dlouhými vlasy splývajícími vzadu, jak u ženy, řekl bych: „Člověče, proč nejdeš k holiči? Vypadáš jako žena.“ Vidíte? Ale muži to obvykle nedělají. Chápete? Ne že by muži... inu, muži nejsou neomylní, proviňují se stejně tak jako ženy.

A mimochodem, muž, který dovolí svoji manželce dělat tyto věci, se provinil dvojnásobně, protože on by měl mít doma slovo. A takový muž, který není ani schopen vést svůj dům, jak to potom může dělat v domě Božím?

³⁷ Jsem tolik vděčný za tuto skupinu žen, která sem přichází. Říkám to s respektem a láskou, a Bůh ví, že to je pravda. Kdysi jsem měl na jihu přítele, který byl kazatelem, který měl jeden z nejslušnějších sborů, jaký jsem kdy viděl. A co se týče žen, seděly tam nejhezčí ženy, jaké jsem kdy viděl, svaté, zbožné, s dlouhými vlasy. Vždycky jsem šel do toho kostela s obdivem. A dnes mi Pán Ježíš dal sbor, který tamten zastíní na hony — moje ženy.

³⁸ Já vám nespílám, že byste nebyly čestné; jsem tak šťastný kvůli vám. A nerad bych dovolil satanovi, aby někam mezi nás strčil svou tlapu. Rozumíme si? Přál bych si, abyste šli kupředu a nevraceli se zpět. Nikdy nedovolte, aby vás někdo sváděl svými kouzly nebo něčím takovým a říkal: „Ó, dobrá, na tom přece...“ rozumíte? Právě takto satan vyložil Slovo Evě. Rozumíme si? Věřte přesně tak, co říká Slovo. V pořádku.

OTÁZKA: (280)

Velice urgentní. Bratře Branham, s vědomím toho, že čas se končí a nastává věčnost, jak bys poradil mladému páru, který chce uzavřít manželství?

³⁹ Jděte ihned a vezměte se. Jděte a udělejte to tak, jako byste měli žít zde na zemi dalších sto let. Jen to klidně udělejte; upřete svá srdce ke Kristu, neupírejte svá srdce na věci tohoto světa, ale ke Kristu. Vidíte. Klidně jděte a vstupte do manželství, děti. A necht' vám Bůh požehná na vaši svatbě.

OTÁZKA: (281)

Drahý bratře Branhame, byl jsem pokřtěn v Ježíšově jménu. Slovo říká, že přijmeme dar Ducha Svatého. Zdali tohle znamená ten křest, Duchem Svatým nebo to znamená, že mám přijmout dar - rozhodně - obdržet konkrétní zkušenost s tímto křtem. Dychtím po naplnění Duchem. Prosím, promiň tuto zdlouhavou poznámku, ale toužil jsem se tě na to zeptat už dávno. Děkuji. A dotyčná osoba se zde podepsala svým jménem. Není to osoba z našeho města.

⁴⁰ To je dobrá otázka. Křest Duchem Svatým je konkrétním prožitím, které musí člověk obdržet. Dovolte mi to na okamžik vysvětlit. Necht' lidé mají představu... domnívám se, že o tom existuje zkomolená představa. A možná právě zde ve sboru nebo v církvi, která nás poslouchá, možná právě zde vyvstává tato otázka. Inu, jestliže mluvím o tom, že nevěřím, že počátečním znamením Ducha Svatého je mluvení v jiných jazycích (tohle já nepřijímám), věřím že s Boží pomocí to budu moci doložit z Bible, že to není správné (chápete?), protože mluvení v jiných jazycích, je darem Ducha Svatého. Kolik z vás o tom ví? Božské uzdravení je darem Ducha Svatého a zde to dělají Beatles.

⁴¹ Satan může padělat každý jeden z těchto darů. Stejně tak kouzelníci, čarodějové mohou mluvit v jazycích a vykládat je. V pralesích se často stává, že kouzelník promlouvá v jazycích, pije krev z lidské lebky a vykládá neznámé jazyky.

⁴² V Arizoně se konají taneční slavnosti na počest kukuřice, a Indiáni, když se jdou modlit k Bohu, aby jim poslal déšť na jejich kukuřičná pole, si ovinou kolem sebe hady „*Compsocoma corais*“. Tomu říkají kukuřičný tanec. Berou kukuřičnou vlákninu, ovinou se do ní, udělají z toho takový malý obláček a tancují. Kmenový kouzelník pak přichází s rohy na hlavě, bizoními rohy. A oni tancují s těmi hady ovinutými kolem sebe. A kouzelník a spousta dalších kouří na tomto místě dýmky... v té době tam nedovolí vstoupit bílému muži, ale já

jsem je pozoroval dalekohledem, a měl jsem své indiánské přátele, kteří se zúčastňovali těchto tanců; to jsou samozřejmě ti, kteří nejsou křesťany. A oni tancují ten kukuřičný tanec, drží tyto hady. A pak přichází kouzelník, řízne se nožem a tak dále, a nakonec upadá do vytržení toho ducha, a mluví v jazycích, a vykládá je.

43 Měl — mohl bych vás během tří nebo čtyř hodin dostat na místo, kde médium položí na stole tužku, upadne do transu a tak dále, začne mávat svýma rukama, a tužka se postaví a začne psát v neznámých jazycích, a kouzelník se pozvedne, a vysvětlí vám co bylo řečeno.

44 Nu, ale tohle není důkaz Ducha Svatého, jistě. Na to se nemůžeme spolehnout. Nemůžeme se spoléhat na ovoci Ducha Svatého, protože prvním ovocem Ducha je láska. A Křesťanská věda okouší, na kolik vím, více lásky než všichni ostatní, a popírají i takovou věc jako božství Ježíše Krista. Je pouze jeden důkaz Ducha Svatého, o kterém vím a tím je ryzí víra v zaslíbené Slovo na tuto hodinu!

45 Když přišli tito Židé, oni byli více pobožní než ti učedníci. To byli lidé lépe vzdělaní v Písmech nad učedníky, poněvadž tito byli pouhými rybáři, celníky a tak dále. A měli ryzí víru, opravdovou víru v to, co dělali. Poslouchejte nyní pozorně. Ať vám to neunikne. Ano? Co se týče ovoce ducha, oni byli krotcí, domnívám se, že každý jeden z těchto kněží mohl v tomto předstihnout Ježíše Krista. Když přišel do chrámu, spletl cop z řemínků. Hněvivě na ně pohleděl a pozpřevracel jejich stoly a vyhnal je z toho místa. Je to tak? Bible říká, že na ně hněvivě pohleděl. Je to tak.

46 A tak se podívejte, tito kněží byli jemní, tiší, plní porozumění. Co se týče ovoce Ducha, mohli se prokázat lepším ovocem Ducha, než Ježíš. Co se pak týče jejich teologie, oni neměli takovou školu, ze které přišel Ježíš... „Odkud se vzal tento muž? Odkud vlastně přišel? Které společenství mu vystavilo ověřovací listiny? Ke které organizaci patří? Nevíme, odkud přišel... (On byl opravdovým vyvrhelem, který se narodil jako nemanželské dítě)... my jej během několika minut uzemníme a dokážeme pomocí Zákona..." oni měli právo na to, co udělali, když k tomu nakonec došlo. Proč? Oni opomenuli v Něm spatřit, že On byl tím zaslíbeným Slovem pro onu hodinu. Jediný způsob, jak to mohli rozpoznat, když Ježíš předváděl Slovo, bylo, že jim byl schopen odhalit jejich srdce a jejich skutky... On byl prorokem podle Slova Božího. Splnilo se každické z jeho slov, slovo za slovem.

47 On byl Božím prorokem, služebníkem, Bohem prorokem.

Nikoliv pouze... ti už byli předtím, Boží proroci, ale to byl *Bůh prorok*, nikoliv pouze prorok Boží. Takovým byli Malachiáš, Jeremiáš, Izaiáš, a Eliáš, a tak dále, ale to byl *Bůh prorok*, nikoliv pouhý prorok Boží. Pochopili jste to?

Všichni tito proroci ztělesnili jeho život po částech, odehráli svou roli, ale v Něm byla plnost všech proroků. K těm prorokům přicházelo Slovo Boží — k těmto prorokům, ale tento byl Slovem a prorokem v jedné osobě, rozumíme si?

48 Když nyní člověk přijímá Krista ve způsobu v jakém On je, nemůžeš Jej přijmout jako... vidíte? Inu, někteří lidé říkají: „Dobrá, přece jsem luterán.“ Dobrá, nemám nic proti tomu, ale orlové se tím nenakrmí. Chápete? To bylo tehdy, to byl čerstvý pokrm na tehdejší den.

„Jsem Wesleyán.“ To je v pořádku, ale žiješ minulostí. Chápeš?

Nuže, tito lidé říkali: „... přece máme otce Abrahama.“

Tento prorok řekl: „Bůh může z těchto kamenů vzbudit děti Abrahamovy.“ Rozumíte?

„Patříme sem. Patříme tam.“

To nemá... On řekl: „Pokolení zmijí, kdo vám ukázal, jak utéci před přicházejícím hněvem? A nemyslete, že si můžete říkat: Abraham máme za otce. Říkám vám totiž, že Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit syny z tohoto kamení.“ Rozumíte?

49 A tak, jelikož byli dobře vzdělanými teology, neměli s tím nic společného. I když byli tichými a krotkými, neměli s tím nic společného. (*Tyto dvě věty se mohou v originálu vztahovat i na Krista v j.č.*) V čem se On tolik lišil? On byl tím Slovem učiněným tělem, nikoliv Slovem Mojžíšovy doby, Mojžíš byl Slovem ve své době — nikoliv Slovem, Noemovy doby; Noe byl Slovem pro svůj den; nikoliv pro tento den — On nebyl Slovem Eliášovy doby, Eliáš byl Slovem pro svůj den, ale On byl Slovem přítomné doby, a oni žili minulostí.

50 Totéž se opakuje! To je důkazem Ducha Svatého, když Bůh ti to zjevuje a ty to uvidíš jako ‚Tak praví Pán‘ a přijímáš to. Ne to co jsi nebo co jsi byl, nic takového, ale to, co Bůh vykonal pro tebe. Teď na to nemám více času. To je jen důkaz.

51 Ježíš řekl... On nám dal důkaz Ducha Svatého u Jana 14. Řekl: „Mám vám ještě hodně co říci, ale když přijde Duch Svatý, On vám to

řekne, On vám připomene věci, které jsem vám řekl, a rovněž ukáže věci budoucí.“ Copak to nevidíte? To je tím důkazem. Předpovídání budoucnosti a vlastnictví božského výkladu psaného Slova. Copak to není důkazem proroka?

⁵² Vidoucí v Bibli byl mužem, který byl schopen dokonale a přesně předpovědět, a nikoliv, že byly někým na něj vloženy ruce, to by byl dar. Prorok je předurčený a narozený k tomu, aby byl prorokem, vidíte. Po celý život byl prorokem, je to úřad. A právě v tom lidé...

⁵³ Mnohé z těchto otázek mají znění: „Dobrá, bude tedy nevěsta...“

„Bude“... „Církev a“... Vidíte? Lidé nemohou rozpoznat kým oni jsou. Nevěsta je Boží vyvolenou. Církev půjde... to jsou ti, jimž je řečeno: „A kdo chce, přijď.“ Ale nevěsta je Boží vyvolenou.

⁵⁴ Je pět úřadů jež si zvolil Bůh. „A Bůh dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak učitele, pastory a evangelisty.“ To učinil Bůh. Člověk udělá Diakony a tak dále a všechno ostatní, ale pohledte, Bůh ustanovil v církvi k uspořádání církve — oni to nemohou rozlišit.

⁵⁵ Inu, když přichází Duch Svatý, to je pro vás svědectvím, vidte, že to Slovo je pravdivé, Slovo pro dnešek, nikoliv Slovo pro Luthera, nikoliv Slovo pro Mojžíše. My souhlasíme s tím, že ono je pravdivé, ale pro jiný den.

⁵⁶ Co kdyby přišel Ježíš a řekl: „Tak tedy, stejným způsobem jak Mojžíš vás přišel vyvést z Egypta, já vás vyvedu na jiné místo?“ Co kdyby On řekl: „Pojďte, postavíme koráb. Já jsem Pán Bůh, nyní se chystám odplavit tento svět. Potopím tento svět se vším, co na něm je...“? Proč? On by jednal... vidíte, Písmo nikde neříká, že On takto přijde. Rozumíme si? On by takto nebyl Mesiášem. Nezáleží na tom, jak dalece by byl vtažen do stavby korábu, nebo vykonal cokoli jiného. On by přesto — takto by nebyl způsobilým být Mesiášem. Haleluja! Tak je to! To je způsobilost! Ano, přátelé!

⁵⁷ 1. Korintským 13 říká toto: „Ale jakmile přijde to dokonalé, tehdy to, co je částečné, zanikne.“ A tak všechny tyto věci jako poskakování nahoru a dolů jako dítě, snaha o mluvení v jazycích a všechny ty ostatní věci, když přijde to dokonalé... a my dnes s Boží pomocí, máme dokonalý výklad Slova s Božím potvrzením. Pak to, co je částečné, zanikne. „Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě; když jsem se však stal mužem,

zanechal jsem dětinských věcí.“ Amen! Pustil jsem se však do kázání a nedostanu se k těmto věcem.

OTÁZKA: (282)

Bratře Branhame,... [Ukončil jsem to? Objasnil jsem, co je křest Duchem Svatým... ano, to bylo o tom, že ano? V pořádku, promiňte, pokud něco opomenou, jednoduše mi to promiňte; to jsou opravdu nádherné otázky; mohli bychom se, bratře, jednou takovou otázkou zabývat celý večer, a ještě nepřijít k jádru věci]... **cením si tě jako služebníka Božího, věřícího - a věřím Poselství pravdy. Moje manželka mne neposlouchá - nechce o tom Poselství nic slyšet a neposlouchá žádné pásky. Jsem rovněž ve stavu nervového napětí ve svém zaměstnání. Chci, aby moje manželka rovněž uvěřila a modlím se za svoje děti. Bratře Branhame, chci být Božím přítelem - chci být nalezen ve svém životě v Boží vůli. Chci být Jeho služebníkem, [A tato osoba se podepsala. Ještě okamžik]. Když jsem byl malý vyprávěl jsem všem, že chci být kazatelem. Nevím, co si Bůh ode mne přeje. Jsem hotov pro Pána cokoliv vykonat. Tvůj v Pánu.**

⁵⁸ Tedy, pádná otázka. Ten muž je upřímný. Jeho manželka, jeho protějšek, je jeho částí... mohu zde k tomu něco dodat? Moji bratři, říkám to ve jménu Páně. Jednoho dne, bude-li vůle Páně, domnívám se, že přijdu a nahraji pásku na téma „manželství a rozvodu,“ udělám to zde v modlitebně. Jestliže to způsobí rozdělení, bude rozdělení. Ale chceme zdůvodnit, že to je Slovo Páně.

⁵⁹ Podívejte, moji bratři. Poslyšte. Víte o tom, že často máte zde na zemi nesprávný protějšek? Okouzlí tě pár hezkých hnědých, modrých nebo šedých očí a dostane tě na takové místo — ty jsi to neměl poslouchat. Spousta lidí si to uvědomuje.

⁶⁰ Člověk, který se chce oženit, by měl k tomu přistupovat s modlitbou. Neměl by sis vybrat ženu podle hezkého zevnějšku, ale hezkou uvnitř, takovou, která by se stala dobrou matkou tvých dětí.

⁶¹ Víím, že to bude hrozné, když takovou věc řekne kazatel za kazatelnou. Ale kdysi, když jsem byl na západě, jsem chodíval s nákupčím dobytka. Nakupovali jsme plemeníky, oni z nich chtěli založit nový chov. A tam jsem se mnohému naučil — totiž když jsem pozoroval ty dražitely, jak se oni chovali, ti nákupčí. Chodíval jsem se

starým chlapíkem, teď sem chodí se mnou do modlitebny, přivedl jsem jej ke Kristu, ze začátku to byl úplný bezvěrec, pan Jeffries. Mnozí z vás si jej zajisté pamatují, toho rančera z Colorada. My jsme tam chodívali, a oni je tam přiváděli — ty krávy.

Viděl jsem malého plemenného býčka, který byl prodán za 11 000 dolarů, malé tele, ještě neschopné plemenitby. Řekl jsem — Jeff řekl: „Kdybych měl peníze, tak bych je investoval do toho telete.“

A já si pomyslel: „On je rančer, on rozumí svému povolání.“ Řekl jsem: „Jeffe, proč asi... co je důvodem takového ohodnocení? Je to přece Hereford. Ten, kterého před chvílí prodali za tři sta dolarů mi připadal větší a tak dále.“

⁶² On řekl: „Billy, ty nechápeš při koupi krav jednu důležitou věc.“ Řekl: „Myslím si, že bys měl zůstat pocestným kazatelem, ale“... řekl... „ty nerozumíš dobytku.“ Řekl: „Podívej se na tuto krávu tam dole.“ Přistoupili jsme k ní. Řekl: „Pozoruješ ten divoký pohled v jejich očích?“

Řekl jsem: „Ano.“

On řekl: „Její děti, vnoučata, její praprapravnučata budou stále mít ten divoký pohled.“ A řekl: „Ony budou vždycky hubené. Nikdy nebudou matkami pro svá telátka.“ A řekl: „Není je možné vykrmit; nikdy nebudou mít dobré maso.“ Řekl: „Koukej na to malé tele, které bylo prodáno. Podívej jak je krotké. Podívej na ten pokojný pohled v jeho tváři. Ten klidný pohled — žádná divokost.“ Řekl: „Ono bude opravdovou matkou svému telátku a telátku svého telátka, tak to bude pokračovat dál.“ A řekl dál: „Ony všechny budou dobrými matkami, pokud dostanou pro svá mláďata dobrého plemeníka, ze kterých se budou rodit jejich děti. Ale ta divokost ve tvářích, pokud člověk něco takového koupí, vždycky z toho vzejde mizerné stádo dobytka.“

Řekl jsem: „Ano, pane! Děkuji vám!“

⁶³ A totéž se vztahuje na ženu. Pokud si vezmeš takovou s namalovaným obličejem, s tím divokým pohledem v jejich očích, který spíše připomíná nějaké zvíře, která se snaží znetvořit způsobem, že se nepodobá lidské bytosti, taková nikam nedojde. Bude neustále pobíhat. Avšak křesťanství se nezakládá na vnější kráse, ale na vnitřní: krotkostí, pokoji, zdobí se v krotkém a tichém duchu, jenž je velmi drahý před Pánem. A právě to bychom chtěli vidět při našich ženách a mužích, kdokoliv to je. Nyní...

OTÁZKA: (283)

Bratře Branhame, otázka, může křesťanka nosit jednoduché šperky, jako třeba náhrdelník nebo perly?

⁶⁴ Dobrá, sestro, vím, že to pro tebe hodně znamená, stejně tak pro mne, abych tvoji důvěru mohl postavit na pravdu. Pamatuj na to, že Bible říká: „Když se zdobiš, nechť tvoje ozdoby nejsou drahokamy a perly, ale ať se zdobí v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha (jak jsem citoval), kterýž před obličejem Božím velmi drahý je.“

⁶⁵ Tím ale sestro nemíním říci, že když máš brož... Teď hovořím já, nikoliv Pán. Pokud máš brož a chceš ji nosit nebo malý náhrdelník, který ti věnoval tvůj manžel, nebo možná tvůj — něco takového — co se mne týče, nemyslím si, že to je špatné. Inu, to mluvím já. Pamatujte, chci se vyjadřovat jasně, to je můj názor. Ale myslím si, že k tomu je zapotřebí přístup, způsob, jak se to má dělat. Rozumíme si? Jaká k tomu vede pohnutka. Ale když upozoruješ, že tě to přemáhá, nech to na pokoji. Ale myslím si, že pokud nosíš svůj svatební prstýnec...

⁶⁶ Inu, vím, že vy Nazarejci, jste odmítli pokřtít sestru, která měla svatební prsten. Nemyslím, že to musíme tak brát. V Bibli nosili svatební prstýnky, s tím rozdílem, že tomu říkali destička, a měli to kolem hlavy, skládala se z devíti mincí. Ale já... tím se mělo ukázat, že žena je vdaná. Myslím si tedy, že to je v pořádku.

⁶⁷ Když žena chce být slušně, čistě, oblečená a chce vypadat počestně, pak co se mne týče, proti tomu nic nemám. Ale pokud chce tyto věci na sebe dávat s pocitem, byť jen malé pýchy, pak to je špatné. Záleží to na tvém postoji.

⁶⁸ Pamatujete si ženy, na to čemu se říkalo: „Skandální sukně?“ Myslím si, že se to znovu vrací, mám takový dojem... místo skandálu mají teď skandální. Nedávno se to vrátilo. Kdysi to byla děvčata, mladé ženy; staré to chtěly samozřejmě dělat také, jelikož všechny si přejí být mladé. Tím nemám na mysli vás sestry, mínil jsem ženy tohoto světa. Ony si ustříhnou šaty tak vysoko, asi o třicet centimetrů, a pod tím mají hezké spodní prádlo. A když udělají krok, ukáže se krajka spodního prádla s tkaničkou nebo co za tím bylo. A jak víte...

⁶⁹ Jednou přišla za mnou jistá dívka, byla to Dunkardka, která právě obdržela Ducha Svatého. Patřila ke Sborům Božím a bylo to v Fort Wayne, v Indianě, kde jsem byl oddán. A ona přišla za mnou, hezká mladá dáma a řekla: „Bratře Branhame, chci se tě na něco zeptat.“

Řekl jsem: „V pořádku, sestro, oč se jedná?“

Řekla: „Co myslíš, je špatné, aby žena nosila skandální šaty?“

Řekl jsem: „Sestro, tuto jedinou věc nemohu pochopit. Co to vlastně jsou, ty skandální šaty?“ A ona mi to vysvětlila.

Řekla mi: „Obnažují spodní prádlo.“

⁷⁰ Řekl jsem: „Co asi může v ženě podněcovat to, že chce ukázat před nějakým mužem svoje spodní prádlo?“ Co asi... jaký zájem může mít křesťanské děvče na takových věcech? Můžeš si představit takovou křesťanku?

⁷¹ Pohled' na muže, co se týče jeho těla, za moc nestojí. Kdyby se on někde ukázal polonahý, nezpůsobí tím žádné pohoršení. Nestraním mužům, ale oni... ty to víš — která asi žena by se octla v pokušení, kdyby se ukázal muž bez košile nebo v krátkých kalhotách nebo v něčem takovém? Jeho mocné, hrubé tělo vypadá nedbalé a neduživé... zkrátka hrozně. Podívejte na ty mužské *tam*... dobrá, mám za to, že ženy by měly při takovém výjevu zvracet. Kdyby ona měla... ale teď vezměte ženu a postavte ji *takto*, ona je podle jiné šablony. Chápete? V pořádku.

⁷² Ale myslím si, že ve věci těch náhrdelníků nebo... když na sebe toho naložíte tolik, jako kdybyste vstoupily do desíti centového obchodu s magnetem na sobě, myslím si, že... promiňte, nechtěl jsem to tak říci, to není správné.

⁷³ Jestliže mne cokoliv postavilo proti — jestliže jsem se v čemkoliv cítil zahanbený kvůli Americe, pak... jednou jsem byl ve Švýcarsku a bratr Arganbright vyhledal pěkné místo v Lausanně, kde jsme mohli dostat veliký steak, asi tak veliký, který, nakolik vím, vážil asi čtyřicet deka, za třicet centů v americké měně. Ó, měli jsme se báječně jako králové! Chodili jsme tam každý den. A všichni zákazníci tam pili víno, víte, jejich voda je špatná. Nepil jsem víno, ale koupil jsem si v obchodě sklenici s destilovanou vodou. A když jsem tam chodíval, bral jsem si ji s sebou. A všichni si určitě mysleli: „Ten chlapík si s sebou nosí svoji pálenku.“ A tak jsem přicházel na ono místo, kde prodávali ten steak, a jednou tam přijela Miss Ameriky v Chevroletu ročník 28, měla psíka, pudla, který sedával na klíně, a přivedla ho s sebou, a měla dost... tyto dvě ženy měly na sobě tolik laciných šperků, velikých, dlouhých náušnic, byly celé ověšené, a namalované, oběma bylo kolem padesáti let, asi tolik jako mně. A předstíraly jako by si přály mít patnáct. Ale co se ony tím snaží

docílit? Jedou životní cestou a dívají se do zpětného zrcátka, jak vypadaly v minulosti.

⁷⁴ Inu, křesťané toto nedělají. Křesťan neusiluje být tím, čím někdy byl, on směřuje kupředu. Vidíte, že ano? Nedbáte na to, čím jste někdy byli, to už je minulost. Tam se už nikdy nevrátíte, to patří minulosti. A každý člověk, který řídí auto a dívá se do zpětného zrcátka, spěje k neštěstí, stejně tak to je na této křesťanské cestě. Neohlížejte se za tím, čím jste byli, dívejte se na to, čím máte být. Pavel řekl: „Ale to jedno (činím), na ty věci, které jsou za mnou zapomínám, k těm pak, které jsou přede mnou, usilovně chvátám, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího.“

⁷⁵ Cítil jsem se ale zahanbený. Přinesly toho starého páchnoucího psa, a postavily ho na stůl! Jeden by se z toho pozvracel! A když se tam posadily, s tím pejskem se mazlily svýma rukama, a pak těma rukama jedly! Pak přišel číšník a řekl něco indiskrétního. Byl se mnou Dr. Guggenbuhl; on se tomu začal smát a otočil svou hlavu.

Řekl jsem: „Co — co on řekl?“

Řekl: „Číšník jim řekl, aby toho psa dali pryč!“

Oni řekli: „Ne, to je Američanka, nech ji být.“ Jinými slovy: „Ona se neumí lépe chovat.“ Chápete to?

⁷⁶ Když jsme přijeli do Saint Angelo v Římě (pozastavte se nad tím), do Vatikánu v Římě, Itálie, v Saint Angelo visel nápis: „Americkým ženám: Před vchodem do katakomb se prosím oblečte, kvůli účtě k zemřelým.“ — Katolická církev, chápete.

OTÁZKA: (284)

Otázka: Bratře Branhame, kde se bude nacházet nevěsta až země exploduje a bude hořet? Bude se nacházet v paláci obdobně, jak Izraelské děti byly v zemi Gosen, když dopadly rány? Bude nevěsta na zemi až se to stane? Pokud ano, kde? A bude celá nevěsta na jednom místě když nastane vytržení?

⁷⁷ Když země exploduje nevěsta... doba vytržení to bude probuzení mrtvých a shromáždění se živých — spolu s živými k vytržení, které nastane. Nu, ale nevěsta... inu, podívejte, jedna z těchto událostí je vytržení, které se koná nadlouho před Miléniem. A země vzplane po Miléniu a po bílém soudném trůnu, vidíte. Svatí se utáboří na šířce země, když satan sestoupí a obklíčí milované město,

a Bůh na něj bude dštít oheň a síru z nebe a zničí je. V pořádku. Inu, to stojí v Písmu.

OTÁZKA: (285)

Rovněž, bratře Branhame, já věřím, že žena má být poddaná muži. Ale jestliže křesťanka má manžela, který je hříšníkem, který dokonce nepřichází do tvých bohoslužeb - na žádnou tvoji bohoslužbu - a nechce, a nutí svou ženu, aby dělala takové věci jako stříhání vlasů, nošení mini a aby chodila na bezbožná místa, má taková žena být poddaná svému muži i v těchto věcech? Prosím, vysvětli to podrobněji, protože tato otázka se opakuje často.

⁷⁸ Nikoliv, sestro, nemusíš být poddaná takové osobě. Opravdu ne. Z této příčiny všechno opustíš a přilneš k Bohu. Tedy, tato věc... jestliže si přeješ, jestliže tento muž si přeje žít s tebou a ty chceš zůstat křesťankou... ale pokud tě chce přinutit nosit šortky, stříhat vlasy, a dělat všechny ostatní věci, jako třeba chodit na bezbožná místa, v tom případě hledej nejprve království Božího, a jeho spravedlnosti. Nejsi vázána takovou osobou. „Ale dokud,“ říká Bible, „dokud si přeje ona i on být spolu (pamatuješ si to?), nechť...“

Nepoznamenal jsem si tato místa Písma, jelikož jsem tuto otázku prostě vytáhl (viděli jste?) před několika minutami. Vytáhl jsem ji a neměl jsem na to čas.

⁷⁹ Ale Pavel řekl, že pokud nevěřící muž má nevěřící — věřící ženu nebo tak nějak — nechť tato věřící žena zůstane s tím (ne) věřícím mužem, pokud se to neprotiví Bohu. Pokud on si přeje s ní žít... „Jdi miláčku, pokud chceš, do kostela, to je v pořádku, ale já nepůjdu. Já tomu nevěřím, nemám s tím nic společného. Ale ty klidně jdi; to je v pořádku.“ Ale když on řekne: „Nesmíš to udělat,“ pak v tom je rozdíl. Pak nejsi zavázána; musíš se ode všeho oddělit pro Boha.

OTÁZKA: (286)

Bratře Branhame, je (podívejte) přípustné být kazatelem pro osobu, jehož rozvedený protějšek je naživu, a která byla znovu oddaná před příchodem do poselství?

⁸⁰ Dobrá, v 1. Timoteovi 3:2, pokud si to chcete poznamenat a u Tita 1 až 6 (mám to zapsáno), a chtěl bych to přecíst kvůli této

otázce. Vidíte? Pokud si muž — jestliže muž si přeje zastávat úřad biskupa nebo kazatele (nebo něco jiného v církvi), má mít pouze jednu manželku. Je to tak! Kazatel. To je v 1. Timoteovi 3:2 a u Tita 1 až 6. Ano! Titus 1 až 6! V pořádku. Všimněte si co říká Bible, totiž, že ten muž, jenž je kazatelem v domě Božím, má mít pouze jednu ženu. Tedy.

OTÁZKA: (287)

Drahý bratře Branhame, přibližně před deseti lety jsem se setkala s Bohem a On mne uzdravil - zjevil čím je dar lásky - a modlím se, aby mi to bylo vráceno. Obdržím to dřív, než zemřu? Otevře se můj manžel na Slovo, a co mám kolem toho udělat?

⁸¹ To je více než pouhá otázka. Ona řekla... zde stojí — ona řekla: „Můj manžel“ a tak se domnívám, že se to ptá jeho žena. Tedy, ona ztratila svou první lásku. Ona se stala vlažnou v Duchu. Tedy, sestro, snad i nadále chodíš do kostela a jednáš správně, nepřišla jsi o své spasení, ale pouze o radost ze spasení. David jednou k Pánu zvolal: „Pane, navrať mi radost ze spasení mého.“ Jsi nadále křesťankou, ale přeješ si, sestro, odpoutat se ode všeho, co ti je známo a hledat v modlitbách Boha.

⁸² „Otevře se můj manžel na Slovo a co mám kvůli toho udělat?“ Jak jsem se už dnes ráno zmínil, buď vždy slanou. „Vy jste sůl země.“ Tvůj manžel bude pozorovat tvůj cudný život a nevěřící manžel bude posvěcen Pánu skrze svou věřící ženu. Jen hledej Pána, zůstaň pokornou a bez přestání se modli, oslavuj Boha, a buď milá ke svému manželovi, pokud on souhlasí s tebou takto žít.

OTÁZKA: (288)

Pro nedělní bohoslužbu: Jestliže žena zhřeší... [Inu, okamžik, raději si to nejdřív přečtu sám, vidíte? V pořádku, to je v pořádku.] Jestliže žena zhřeší s ženatým mužem a činí pokání, a dá tyto věci do pořádku se svým mužem podle Pisem, měla by se jít omluvit manželce dotyčného muže, i když tato manželka o tom nic neví nebo to je povinností jejího muže, aby ji to oznámil; nebo by tím neměla být vůbec raněna? Jak daleko bychom se měli posunout v této restituci, jestliže tato skutečnost je za námi a je minulostí, a věc je navíc ztížená přátelskými svazky?

83 Dobrá, moje drahá sestro, můžeš udělat pouze jednu věc, která bude správná. Zapletla ses do toho, jak se domnívám nebo některá tvá známá do toho špatného aktu, zaujala jsi místo ženy jiného protějšku a dopustila ses protispolečenského aktu. A když jsi to udělala, vypadla jsi z milosti. Pak jsi činila pokání, ale pokání nebylo lze učinit, dokud jsi nešla za tím mužem a nedala to s ním do pořádku. Měla jsi vzít s sebou svého manžela a jít k němu, co jsi vlastně učinila. To bylo zapotřebí udělat; tak stojí v Písmu — tak jsi měla jednat.

84 Nedávno přišla za mnou žena z Louisville, což není daleko od nás, která... je to mladá žena. Chodila s jistým mužem a potom ona... věděla, že nejedná správně. A uvědomovala si, že jedná špatně. Opustila tedy město a odjela do dalekého města a změnila si jméno. A ten muž jel za ní a když tam přijel, řekl jí že ji má v moci, buď tedy bude jeho družkou nebo celou věc prozradí, (a ona se po svém příjezdu na toto místo provdala za dobrého křesťana). A on jí řekl, že pokud se mu nepodvolí, on celou záležitost rozšíří — takto ji hrozil; a proto ona žila spolu s oběma muži, což bylo nemravné, raději měla ukázat své barvy hned na začátku. A měla dítě a této dívce je nyní osmnáct let, a ona přesně neví, který z těch dvou je jejím správným otcem. Nyní ona se už blíží k přechodu, a tyto věci se za ní táhnou. Co tedy ještě může udělat? Řekl jsem: „Existuje pouze jedno...“

Ona řekla: „Kdybych to prozradila manželovi, on by mne opustil; a kdybych — kdyby se to dozvěděla moje dcera, spáchá sebevraždu.“

85 Řekl jsem ji: „Pokud to zatajíš ve svém srdci, půjdeš do pekla. A teď si dělej co chceš.“ Můžeme udělat pouze jedno, splnit si své povinnosti. Přesně tak. Budte čestní.

86 Víte, kolikrát ve viděních, když lidé přicházejí, muži a ženy, jak Duch Svatý tyto věci dostane na povrch, to čeho se lidé dopustili ve svém životě (slyšeli jste o tom a viděli jste to, znáte to, že ano) — a říkám jim, co by měli udělat.

Oni říkají: „Už jsem si to přece dal do pořádku před Pánem.“ Ale ty máš přece povinnost vůči svému manželovi nebo manželce, musíš jim to říci. Je to tak. Měl bys to vyznat.

87 Dotyčná osoba, která se takto provinila, která se toho dopustila, šla za svým manželem. Ty jsi to očistila, sestro, protože mezi... ty ses dopustila cizoložství proti svému muži. Šla jsi za svým mužem a dalas to s ním do pořádku, pak jsi šla s manželem k tomu muži a dalas to tam do pořádku. Jsi čistá. Zda tvůj manžel bude nadále s tebou žít, to je

jeho věc. Není to jeho povinností, ale jestliže chce s tebou žít a odpustí ti, pak buď natolik čestnou, aby ses už nikdy nedopustila takového provinění. Jestliže ti neodpustí, je to jeho věc. Může se tě klidně zbavit. Přesně tak.

⁸⁸ Ale nyní ten muž, se kterým jsi měla tento poměr, on je tím, který by měl nyní jít za svou manželkou, vzít svou manželku a přijít za tebou. Ty jsi splnila svou povinnost a nyní je na čase, aby on splnil svou. Ta druhá strana...

⁸⁹ Tato žena měla poměr s tímto mužem, vzala ji jejího muže, vyznala to, šla k tomu muži a vyznala to, dala to do pořádku. A ten druhý muž byl rovněž ženatý; on je teď povinen jít za svou manželkou, vzít ji s sebou a jít k této ženě. To je zcela v pořádku. Rozumíte, co tím chci říci? Pak je to vyřízeno. Ale bez tohoto budeš stále vinná a ve svém srdci budeš mít výčitky.

⁹⁰ Před nedávnem jsem měl zde ženu s takovouto záležitostí, jež se táhla od dob první světové války. Ona řekla: „Ó, bratře Branham.“ Ona utratila stovky dolarů za psychiatrii a tak dále. Seděl jsem v pokoji a pozoroval jsem ji. Přivedla ji Meda. Ona seděla a *takto*, mačkala prstama kapesník, a řekla: „Mám dojem, že svět exploduje a já...“ a kolem dokola.

Klidně jsem seděl. Řekl jsem: „Inu, něco v tom vězí... musela ses v něčem ve svém životě provinit, že?“

„Ne, jsem učitelkou nedělní školy.“

Řekl jsem: „V pořádku.“ Seděl jsem ještě chvíli a pozoroval. Řekl jsem: „Vidím malé zelené auto a tebe s nějakým blondákem. Vlak málem narazil do toho auta.“

Ona řekla: „O tom nesmíš mluvit!“

Řekl jsem: „Tvůj manžel byl tehdy na vojně.“

Začala plakat a pobíhat. „O tom nesmíš nikomu říci!“ Vidíte? To bylo hluboko v jejím podvědomí. Řekla: „To jsem už dávno vyznala před Bohem.“

⁹¹ Řekl jsem: „Okamžik, prosím. Ty ses neprovinila vůči Bohu. Ty jsi byla nevěrná svému manželskému slibu. Musíš nejdřív jít za svým manželem a dát to do pořádku.“

Ona řekla: „On by mne opustil.“

Řekl jsem: „Bůh tě stejně opustil. Tak, prosím, koho si přeješ, aby tě opustil?“ Řekl jsem: „Jdi za ním.“

Ona řekla: „Ó, já... on to jistě udělá a já mám dvě děti.“

Řekl jsem: „Nic ti nepomohu. Psychiatři to z tebe nedostali, ale Duch Svátý to zjevil; a já tě nikdy v životě neviděl.“

Řekla: „To souhlasí!“ Řekla: „Ne, nemohu mu to říci.“

Řekl jsem: „Dobrá... jsem rád, že jsem se s tebou setkal“ a šel jsem do jiného pokoje, a ona se vrátila.

Tu Meda řekla: „Ona chce, aby ses tam vrátil.“

Přišel jsem tedy a řekl: „Co si ještě přeješ?“

A ona řekla: „Bratře Branhame, tohle nemohu říci svému muži!“

Řekl jsem: „Tvůj manžel je tmavovlasý.“

„Ano!“

Řekl jsem: „On by ti měl vyznat stejnou věc.“

Ona řekla: „Ó, můj manžel? Ne!“

Řekl jsem: „Raději jdi a přijďte sem oba...“ (řekl jsem)... „Znáš jistou ženu, která ráda nosí růžové šaty a která pracuje v úřadě jedné automobilky?“

Řekla: „Samozřejmě!“

Řekl jsem: „Jmenuje se tak a tak?“

„Ano!“

Řekl jsem: „Před dvěma týdny spolu seděli pod bukem a přijeli s malým hnědým Chevroletem s takovou, a takovou poznávací značkou, a spáchali ten samý akt.“

Ona řekla: „Nikoliv můj manžel!“

Řekl jsem: „V pořádku, jdi za ním, a přijďte sem spolu.“

Odešla. Za několik minut byli zpátky. Ona řekla: „To je pravda!“

Řekl jsem: „Vidíš?, teď jděte a řekněte to Bohu.“

⁹² Když tedy jdeš k oltáři a vzpomeneš si, že jsi na něco zapomněl, nejprve jdi a dej to do pořádku. A pokud ta druhá strana se proviní tím, že to neřekne své manželce... tato manželka se od toho očistila. Nyní

to záleží na ní a jejím manželovi. Ale ten druhý muž je rovněž povinen přijít se svou ženou a dát si věci do pořádku. A není možné... nezáleží na tom, co uděláš, bude tě to provázet do konce života, dokud se z toho dočista neumyješ. Existuje pouze jeden způsob jak to udělat: Vyznej to. A jestliže tě to bude stát třeba i kůži, každopádně to udělej. Řekni pravdu, a budeš to mít v pořádku. Amen!

⁹³ Slyším jak mnozí poslouchající pásku říkají: „To není správné.“ Ale jen jednou to zkuste a přesvědčíte se sami. V pořádku.

OTÁZKA: (289)

Otázka pro nedělní ráno [Je mi líto, že to je teď, ale...]: **Při přijetí Ducha Svatého nebo při křtu Duchem Svatým, nastává nějaká změna? Mluví dotyčná osoba v jazycích? Pokud ne v každém případě, podle kterého projevu to je možné poznat?**

⁹⁴ Můžete si představit maminku, která rodí dítě, aniž by o tom věděla? Pokud by to nevěděla musela by být v bezvědomí. Stejně tak není možné přijmout Ducha Svatého aniž by to dotyčný věděl. Něco se v tobě stane. Rozumíte? V tobě nastává proměna. Celý tvůj systém, celý tvůj duchovní systém se obnovuje a stáváš se novým stvořením v Kristu, jak to představuje Bible, novým stvořením v Kristu. Zkrátka o tom víš.

⁹⁵ Možná budeš namítat: „Bratře Branhamo, pak nevěříš tomu, že člověk, jež přijímá Ducha Svatého mluví v jazycích.“ Nikoliv, jako důkaz obdržení Ducha Svatého.

⁹⁶ Přál bych si, aby každý člen mého sboru mluvil v jazycích. Přál bych jim to a věřím, že pokud poprosíte Boha, On vám to dá. Ale dovolte mi něco říci: Znam hodně lidí, kteří mluví v jazycích, aniž by měli Ducha Svatého. A pokud nějaký kazatel je čestný vůči sobě a svému sboru, pak řekne svému sboru totéž. Satan to dokáže padělat.

⁹⁷ Pavel řekl: „Kdybych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a tělo své vydal k spálení, a rozuměl všelikému tajemství Slova, a kdybych vynaložil na pokrm pro chudé všechny svůj majetek, a všechny tyto věci, nic mi to neprospěje. A kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, nic mi to neprospěje.“ Dále říká: „Ale jakmile přijde to dokonalé, tehdy to, co je částečné, zanikne,“ jinak řečeno — když bude oznámeno to, co je dokonalé.

Tedy, mám k tomu otázku. Doufám, že se k tomu dnes večer

dostaneme, k tomu, co se stalo, když byly otevřeny pečeti. A doufám, že vám to svítne během této otázky.

OTÁZKA: (290)

Bratře Branhame, co máme dělat? Něco se nade mnou rozprostřelo, přes co se nedokážu probojovat. Minulý podzim se mi zdálo, že jsem byla ztracena uprostřed bílého písku. Stmívalo se. Nemohla jsem najít cestu. Ten sen mám v sobě od podzimu jako živý. Jsem jako někdo, kdo tápe ve tmě. Můj syn, E-r-v... Ervin s manželkou byli součástí toho snu. Jsou teď také ve tmě. Jsme v zoufalé - jsme v zoufalství. Věřím, že Bůh ti ukáže, co je teď v našich srdcích. [Paní... ó, v pořádku.] Pokud jsme na omylu nebo hřešíme, řekni nám. Chceme být v pořádku.

⁹⁸ Já tu paní neznám; ale pokud jste tady, paní, cítím, že tvůj problém je v tomhle. Ty jsi dovolila, že se ti něco stalo, co způsobilo, že jsi nervózní, protože „bílý písek“ znamená čistotu a spravedlnost. Ale ty prostě dovoluješ satanovi, aby tě vodil za nos. Tvůj sen dokazuje, že se nic zlého neděje. Jsi jenom nervózní; a když to děláš a takhle uvažuješ, způsobuješ, že je nervózní i zbytek tvé rodiny. Přestaň to dělat; uplatňuj nárok na Bohem ti daná práva. Tvůj sen skrze výklad dokazuje, že se nacházíš v bílém písku. Všechno je v pořádku. Jsi to ty sama, ty jsi nervózní.

⁹⁹ A pokud dovolíte, aby jeden člen rodiny znervózněl, tak se to přenese na dalšího člena, a dalšího člena, a brzy se všichni budete hádat a tak to půjde dál. A když se kvůli něčemu jeden člen rodiny trochu rozčílí, už se rozčiluje i druhý, a další, a další, a v tu ránu je rozčilená celá rodina. To je satan. Ale pokud se jeden člen rodiny raduje, ať se spolu s ním radují i ti ostatní. Ať se to každý z rodiny snaží tak dělat.

¹⁰⁰ Snažte se, každý z vás, děti, pomáhat tatínkovi a mamince. Ty maminko... tatínku, ty se snaž pomáhat dětem. Nedovolte, aby se k vám dostal ten duch skleslosti a nevíry. Jste křesťané. Jste narozeni z Ducha Božího. Jste sůl země. Máte Bohem daná práva. A Bible říká: „Je-li nějaká ctnost, je-li nějaká chvála, o těch věcech přemýšlejte.“ Nepřemýšlejte o špatných věcech.

A tak, sestro, myslím si, že to je tvůj problém, drahá sestro.

Mohl bych u toho zůstat ještě dlouho, ale jak jsem slíbil, jenom dvacet

minut... chtěl bych jich probrat co nejvíc... pokud to tak není, polož ji sem na stůl a budu se tím zabývat znovu.

OTÁZKA: (291)

**Někteří říkají, že bratr Branham je Synem člověka.
Já jsem si myslel, že ohnivý sloup byl Synem člověka.
Mýlím se?**

¹⁰¹ Dobrá, to je hodnotná otázka, velice kvalitní. Ale já nejsem tím Synem člověka nýbrž pouze synem člověka. A v tom je zásadní rozdíl. Ježíš Kristus byl Synem člověka, Synem Božím, Synem člověka, Synem Davida.

¹⁰² Inu, tuto otázku někdo možná postavil nebo vyřkl kvůli tomu, že lidé na mne pohlížejí, jako na vidoucího, což jsem si nikdy... mám zde otázku, která mne ohledně této věci právě napadá. Chápete? Ale já... vy... když čtu tyto otázky, můžete pochopit proč je objasňuji právě takovýmto způsobem a ne jiným. Pokud nejsem na sto procent veden k tomu, abych něco udělal, pak řeknu to, co musím říci. Ale tato hodina ještě nepřišla.

¹⁰³ Tak tedy, já nejsem tím pomazaným Synem člověka. Dokonce si nenárokují být Jeho prorokem. Mnohokrát jsem to řekl, aniž bych si to patřičně uvědomil, můžete mne u toho zastihnout na pásce. Ale někdy se takto vyjádřím, jelikož chceme-li se posloužit tímto termínem, prorok v angličtině znamená přibližně tolik jako „kazatel.“ Všichni to víme, můžete si to konec konců ověřit ve slovníku. Rozumíme si? Prorok je podle anglického slovníku „kazatel“, ale v hebrejštině nebo řečtině prorok je „vidoucím, tím, který věci vidí dopředu a předvídá je.“ Ale v anglickém překladu je prorok „kazatelem“.

¹⁰⁴ A tak se nechci nazývat jinak, než váš bratr. Jsem vašim bratrem, a vy mne považujete za bratra Billa nebo bratra Branhama nebo jak vám je libo. To je v pořádku. To je... čemu věříte, uchovejte si to sami pro sebe. Rozumíte?

¹⁰⁵ A jak zněla ta druhá otázka? Tak jsem se do toho zamotal, že jsem prostě zapomněl, o čem byly tyto otázky. Jedna z nich byla: „Jsi ty Synem člověka?“ A... zde to, tuším, máme „... Synem člověka, nebo ohnivý sloup byl Synem člověka?“ Nikoliv! Ohnivý sloup je pomazáním.

¹⁰⁶ Ohnivý sloup... to sahá trochu hlouběji, jediné, že by zde byli přítomni někteří z teologů, možná Dr. Vayle, náš zdejší bratr a jiní z těch kazatelů z Arkansasu, a moji dobří přátelé z okolí, oni to možná

budou vědět.

¹⁰⁷ Tedy, tento ohnivý sloup je Logosem, jenž se vynořil z Boha, Logosem, který je vlastně atributem plnosti Boží. Když se Bůh stal formou, ve které mohl být uviděn, to bylo pomazání toho velkého Duchu, který se odhalil, je to blahosklonné snižování se, sestupování dolů, Bůh, Otec, ten Logos, jenž byl nad Izraelem, který... On byl svatý, nestrpěl hřích. Už v ráji musela být přinesena oběť krve. Pak tento Logos se stal tělem a přebýval uprostřed nás; a kde tento Logos přebýval v lidském těle, které bylo obětí...

¹⁰⁸ Když člověk byl učiněn k obrazu Božímu... pak Bůh sestoupil dolů na podobenství člověka za účelem, vykoupení člověka; to přivedlo člověka nazpět k Bohu. Nebesa a zem se sevřely v náručí a políbily se, jako Otcovství a Synovství, když tento Logos se stal tělem a přebýval mezi námi.

¹⁰⁹ Ježíš řekl: „Vyšel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“ Souhlasí to? Po své smrti, pohřbu, vzkříšení, nanebevstoupení, když toto tělo bylo vzato vzhůru a posazeno na pravici Boží... inu, to neznamená, že Bůh má pravou ruku, Bůh je Duchem. Ale po pravici Boží znamená „v síle a autoritě Boží.“ To je to jméno, po kterém je pojmenováno všechno na nebi i na zemi, a vše je mu poddáno. Všechno na zemi je podle něj pojmenováno a je mu poddáno, tomu jménu nade všechna jména, Ježíš Kristus.

¹¹⁰ Tedy, ten Logos, jež byl v Něm, který byl Duchem Božím, pomazáním, skrze posvěcující milost krve, přivedl k Bohu mnohé syny, kteří jsou pomazání tím stejným Logosem.

¹¹¹ O Letnicích ten ohnivý sloup sestoupil a rozdělil se, a ohnivé jazyky se posadily na každém z nich, nikoliv jejich jazyky, nýbrž ohnivé jazyky se posadily na každém z nich, z této vyvolené, vybrané skupiny, jenž byla ztotožněna s tímto ohnivým sloupem, a to ukázalo, že Bůh rozdělil sám Sebe do nitra lidí. Chápete to? Bůh, Logos, se rozdělil do lidí. Bůh, nikoliv v jedné osobě, On je ve své církvi všudypřítomen. Z toho důvodu Ježíš řekl: „Skutky, které já konám i oni konati budou.“ A nyní, vím, že král Jakub řekl: „větší“, ale správnější překlad by byl „více nežli tyto, činiti budou.“ Bůh byl přítomen a omezen v jednom člověku, Ježíši Kristu. Ale nyní je uzavřen a přítomen v celosvětové církvi živého Boha všeobecně.

¹¹² Právě teď, kdy Bůh k nám promlouvá v našich srdcích, stejně tak je v Africe. On je v Asii, On je v Evropě, On je v Anglii. Kdekoliv

jsou věřící shromáždění pospolu, On je uprostřed nich.

113 Tedy, po své smrti, pohřbu a nanebevstoupení a seslání Ducha Svatého, Pavel na své cestě — totiž Saul — do Damašku, byl sražen tímto ohnivým sloupem, Logosem, na zem. A ten Žid by nikdy nenazval tento ohnivý sloup „Pánem“, pokud by nevěděl, že to byl tentýž Logos, jenž provázel jeho lid na poušti. Vidíte? Tedy, to nebyl Syn člověka, to byl Logos.

114 Hovoříme o tom s uctivostí, láskou a respektem. Jako Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky, a rovněž tak v těch posledních dnech, jak tomu bylo před dobou Lotovou nebo v době Lota v Sodomě, tak bude v tom dni, kdy Syn člověka znovu zjeví sám Sebe — zjeví se. Tedy, v těchto posledních dnech ten Logos, jenž byl na Ježíši — z této formy se vrátil znovu do podoby ohnivého sloupu — a sestoupil na zem kvůli (chtěl jsem něco říct, ale všiml jsem si pásky, kdybych jim to řekl oni by tomu neuvěřili, stejně na tom nezáleží, oni... lidé by tomu stejně neuvěřili, a tak raději to vynechám), ale sestoupil k... na podobenství vyšetřovacího soudu.

115 A nyní tento veliký sloup ohně, jenž byl absolutně dokázán, dokonce vědeckou kamerou, že je zde na zemi... zde visí tento obrázek. Věřím, že je stále zde, že ano? Je tam? Vědecky dokázán těmi nejpovolanějšími. George J. Lacy, vedoucí oddělení FBI pro otisky a doklady, řekl: „Sám jsem to nazval psychologií, kazateli Branham, ale“ řekl, „světlo osvitilo objektiv. Položil jsem to pod ultrafialové záření a zkoumal to čtyři nebo pět dnů. A to světlo rozhodně osvitilo objektiv. A ten objektiv přece nebude brát ohled na psychologii!“ Tedy, je to dokázáno.

116 Pozorujte tedy jeho skutky. Toho uprostřed nás, jenž dokazuje že tentýž Ježíš, který jednou žil v Palestině, tentýž Duch, jenž byl na Něm, prostupoval tímto tělem nahoru, až se znovu vrátil zpět do své Hlavy, která už brzy přijde a vyžádá si to tělo. Amen! Hlava přichází do těla. Pochopili jste to? Potom to bude Syn Boží, Syn člověka, Syn Davidův. Já jsem Sáronská růže, Lilie z údolí, Jitřní hvězda.

117 Nejsem to tedy já; jsem Jeho služebníkem. A ohnivý sloup to rovněž není On; to je forma Ducha, vidíte, která byla na Synu člověka, a nyní přišla pomazat syny lidské za účelem navrácení služby, přesně takové, o které On řekl, že zde bude, tak, aby se hlava mohla spojit se zbytkem těla.

118 Je to jako pyramida postavená Enochem. A shledáváme, že

pyramida nikdy neměla na svém vrcholku postavený vrcholový úhelný kámen. Proč? Ten vrcholový úhelný kámen má teprve přijít. Sedm stupňů v pyramidě... rádi bychom se tomu někdy věnovali a chtěl bych vám ukázat, jak přesně to souhlasí s Písmem.

¹¹⁹ A nyní, všimněte si někdy toho vrcholového úhelného kamene na americké dolarové bankovce, toho oka, tam je řečeno: „Veliká pečeť“. To teprve přijde.

A všimněte si těch kamenů... byl z vás někdo v egyptské pyramidě? Dobrá, pokud si všimnete... tam, tam vzadu se pozvedly ruce. V pořádku. Tyto kameny leží na sobě tak dokonale, a ten vrcholek, který má být ve tvaru kopule, až sestoupí tento kámen, bude tam dokonale sedět a bude s tím ladit jako veliký diamant.

¹²⁰ Tedy, tento kámen nedosedne na spodní základ, stejně tak ne na druhý nebo na třetí základ. On bude sedět pouze na vrchním základě, když celá budova bude podle toho kamene patřičně upravena. A Ježíš nemůže přijít dokud církev, tělo věřících, a služba, kterou On tu někdy zanechal, se nestane toutéž, jako tehdy... a pak to přinese... „oni se bez nás nestanou dokonalými.“ Řekl to Pavel k Židům 11. „Oni se bez nás nestanou dokonalými.“ Oni musí mít tuto službu za účelem pozvednutí těch Luteránů a Wesleyovců, a všech těch ostatních napříč věky. A když se to stane, když tato část toho — když se shromáždí orlice... „Nebo kdekoli bude tělo, tam se shromáždí i orli“. To byla vlastně tato otázka. Ó, to je dokonalé. Doufám, že tato otázka byla patřičně zodpovězena.

OTÁZKA: (292)

Bratře Branhame, může satan využívat darů jazyků nebo proroctví při nějaké osobě, která má Ducha Svátého?

¹²¹ To je kvalitní otázka, že ano? Ano, přátelé! Musíme si na to dávat pozor a to velice, velice bedlivě. Pokud si všimnete v 1. Korintským 14:29, vy, kteří si to přejete poznamenat... vidíte? Osoba, která to napsala, se zde nepodepsala; řekla pouze „Bůh ti žehnej.“ Vidíte? V 1. Korintským 14:29 nalézáme, že každý dar v církvi musíme nejdříve rozsuzovat. Musíme být pozorní, protože zlí duchové pokradmu vklouznou mezi nás. Pamatujte tedy, déšť padá na spravedlivé i nespravedlivé. Tentýž déšť, který přichází a působí dozrání pšenice, působí rovněž dozrání plevelu, ta stejná voda. Kolik z vás o tom ví? Inu, to by potom mělo pro vás udělat semeno hada

naprosto zjevným, odkud se vzal tento syn. Chci se zde do toho rovnou pustit, dříve než vyprší můj čas, ale nemohu to najít: Jak se ten syn vzal ze semene hada.

122 Bůh má svůj zákon. A teď, ohledně toho, v tom zákoně Ducha života musíte být pozorní, protože satan vklouzne mezi nás.

123 A když něco bylo někomu zjeveno, Pavel poroučel, aby to bylo posouzeno nejméně dvěma nebo třemi posuzovateli, než to mohlo být řečeno před církví.

124 Mohl bych se zde rovněž dotknout toho: Pozoruji... myslím si, že ten můj bratr zde dnes večer není, ale někdo zesměšnil jednoho bratra, který opustil tuto modlitebnu a zvolil si za svou církev bratra Juniora Jacksona. Řekl o něm, že „odešli mezi mrtvé ptáky.“ Copak se nestydíš za takovou poznámku? Kýmkoliv jsi, třeba mým dítětem v Kristu, stydím se za tebe. Nedělej to tak. Junior Jackson je mým bratrem. Don Ruddell je mým bratrem.

125 Dobrá, bylo to zapříčiněno tím, že když jsme zde ve sboru ustanovili jistý řád, poté, když jsem se pak vrátil a chtěl jsem se ujistit v tom, jestli se mi nepovede docílit nějakých projevů darů, polovina z nich se od toho odsunula stranou. Neboť když se mělo začít promlouvat, kázat, a tak dále... dostalo se to do takového stavu, že téměř nebylo možné mluvit, jediné, že by tam byl někdo, který by mluvil v jazycích a někdo jiný dával výklad; a polovina z toho se stejně nenaplnila.

126 Inu, já věřím v mluvení v jazycích. Věřím v jejich výklad, ale musí to být něco určeného pro církev a nikoliv: „Pán brzy přijde,“ nebo něco takového — to všechno je správné. Ale „nebudte marnomluvní“, jak řekl Ježíš, „jako to dělají pohané.“

127 Musí to být něco tímto způsobem: „Jdi a řekni bratru tomu-a-tomu jistou věc, kterou udělal a přiměj...“

„Aj, řekni bratru a sestře té - a - té, když se onoho dne dopustila nějaké špatnosti na nějakém místě, že se dopustila přestupku vůči slibům daným svému muži. Jestliže to nedá do pořádku, Duch Svatý ji odřízne.“ Je to Tak praví Pán!

128 Potom dejte do pořádku tento hřích. Pak budeme mít církev, jako když přišel Ananiáš a Zafíra. Budeme mít církev, jež bude pevně stát.

„Ó,“ řeknete: „Bratře Branhame...“ Řekl jsem to jednomu chlapíkovi,

on řekl: „Dobrá, ale to nás staví do příliš choulostivé situace.“

129 Řekl jsem: „Copak já nejsem vystavován ve svém životě choulostivé situaci před těmi cizími lidmi? Ale mám důvěru ve svého Boha, jenž mne poslal dělat tyto věci a nikdy, ani jednou to neselhalo, ani neselže, dokud to bude působit Bůh.“ Je to tak.

130 Nikoliv tedy mluvení v jazycích a tak dále... věřím, že tyto jazyky a lidé, kteří mají tyto dary, že oni jsou ryzími křesťany a pokud mají na tom zájem, ať se shromáždí vespolek, protože — a přinesou jazyky, a výklady, a ujistí se v tom, co mohou vykonat k šíření Božího království. Oni mají svou službu, ale ona nepatří sem mezi obecenstvo, kde se zabýváme hříšníky a tak dále. Bible říká: „Řekli by, že jste nevzdělání.“

131 Někdy se vůči tomu chovají tak neuctivě, a tak dále... to se nejedná o naší skupinu, ale nechal jsem je nějaký čas na pokoji. Řekl jsem: „Pozorujte to!“

132 Řekl jsem bratřím (jsou zde svědci, kteří o tom ví), řekl jsem: „Nechte to tak být. Za nějaký čas se přesvědčíme, zda to bylo z Boha nebo ne. Pokud to nebude schopno podrobit se kázni, pak se jedná o nemanželské dítě.“ Přesně to tvrdí Bible. A když přišlo pokárání, co se pak stalo? Neříkal jsem vám už o tom před časem? Vidíte? Zeptejte se zdejšího pastora.

On řekl: „A co s tím a s tím?“

133 Řekl jsem: „Nech to na pokoji! To jsou nemluvnata. Nejsme ještě dostatečně soudní, ale pozorujte, když to budeme chtít podrobit Slovu.“

134 Inu, bratr Junior Jackson má právo s tím nesouhlasit. On chce svou církev... všichni lidé v publiku chtějí mluvit v jazycích a tak dále. To jsou starosti bratra Jacksona; to je jeho soukromá věc. Ale bratr Jackson věří tomuto poselství stejně tak jako každý z nás. On je jedním z nás. A proto není „mrtvým ptákem“ ten, kdo tam jde. Junior Jackson je Božím mužem, kterého miluji z celého srdce. A jelikož on zde dnes večer není, mohu si dovolit tyto věci naservírovat jak mi je libo.

135 A bratr Ruddell... myslím, že Don tu také dnes není, protože oni mají vlastní shromáždění. Ale kdybych uviděl nějakého příslušníka této modlitebny, jak odchází k bratrovi Ruddellovi nebo bratrovi J. T. Parnelovi, nebo bratrovi — některému z těchto bratří, jenž jsou našimi bratry a spoluobyteli Království — byl bych tak šťasten, že nevím, co

bych udělal. Řekl bych: „Pane, naplň jej znovu. A ať se znovu vyprázdní a přeje to na někoho jiného.“ Mám to rád. Rád bych viděl tyto chlapce... to jsou moje děti.

¹³⁶ Co se týče J. T., nebo těch ostatních, oni nemusí věřit jako já; nejsou povinni. Jak jsem vám už dnes ráno řekl, já nesouhlasím dokonce se svou manželkou a ona nesouhlasí se mnou. Co kdybych se posadil ke stolu, a Junior by měl třešňový koláč. Bratře, oba bychom ho jedli, souhlasili bychom s tím s výjimkou... oba kážeme totéž Evangelium. Kázeň jeho sboru...

¹³⁷ Víte, Petr a Pavel, oni měli rozdíly, nikoliv ve svém učení, ale ve způsobu chování Petra. V tom měli jisté rozdíly, ale to je nikdy nerozdělilo. Oni zůstali bratry. Proč? Samozřejmě, že budeme mít rozdíly, nikoliv však rozdíly... nesouhlasím s Božími sbory. Nesouhlasím s jejich systémem, ale spousta lidí z Božích sborů jsou vzácnými bratry. Nesouhlasím s učením jednotářů, ale mnozí z těchto lidí jsou vzácnými muži.

¹³⁸ Souhlasím — nesouhlasím s baptisty, s presbyteriány a jejich systémem, ale mezi nimi jsou opravdoví křesťané.

¹³⁹ Tak či onak jsem dnes ráno vyzvedl telegram. Prohlédl jsem si ho. Jistý baptistický kazatel v něm řekl, že už dávno hledá příležitost přijít na takové místo — nebo dostat se na takové místo — kde lidé respektují Boha, místo toho, aby respektovali lidi kolem sebe.

¹⁴⁰ A jistý vzácný bratr, přicházející do této církve, mu odpověděl: „Vezmu tě na takové místo.“ On toužil po tom, aby sem mohl přijít, baptista. Vidíte, oni jsou rozptýlení všude. Nesouhlasil bych s jejich systémem, ale opravdu mám tuto skupinu rád. A tak, neříkejte takové věci o bratrech.

¹⁴¹ Tedy zde tyto dary jsou — musíte být pozorní. Žádný dar... musíte dávat pozor. Satan je schopen podrobit každý dar. Podívejte na ty Beatles, kteří se nyní chystají napodobit Božské uzdravení — obscénní, oplzlí, shnilí, synové pekla. Vidíte? V pořádku.

OTÁZKA: (293)

Byl Daniel tím čtvrtým mužem v ohnivé peci s ohledem na to, že byl prorokem v tomto věku?

¹⁴² Nikoliv, to byl Ježíš. Ten čtvrtý muž byl podoben Synu Božímu. Nemyslím si, že to mohl být prorok, protože ten se nacházel ve lví jámě, ale stejně bych nevěřil, že to byl Daniel v té ohnivé peci. Sotva

bych mohl... inu, můžeš v tom mít pravdu, ale toto je moje přesvědčení.

OTÁZKA: (294)

Bratře Branhame, v knize 1. Mojžíšova, v 6. kapitole, 12. verši, Bůh řekl, že porušilo všeliké tělo cestu svou na zemi. Vztahuje se to k manželství a rozvodu? Pokud ano, nevztahoval Ježíš svou řeč, na tu stejnou věc, když řekl: „Ale jak bylo za dnů Noema, tak bude, když se Syn člověka zjeví“ u Matouše 24:38 a 39?

OTÁZKA: (295)

Bratře Branhame, budou se rodit děti během Milénia - toho tisíce let - Milénia, tisíciletého Kristového království zde na zemi? Nebo bude v této době na zemi nějaký znak - nějaký hřích [promiňte] na zemi; a budou zde v této době na zemi lidé ve fyzických tělech?

¹⁴³ Chtěl bych to nyní stručně vysvětlit. V knize 1. Mojžíšova, v 6. kapitole ve 12. verši, Bůh řekl, že porušilo všeliké tělo... ano, to bylo manželství a rozvod, a všechno ostatní. Bible říká: „Ale jak bylo za dnů Noema, ženili se, vdávaly,“ a tak dále. To je jedno ze znamení poslední doby, pouze jedno znamení.

¹⁴⁴ Jestliže by to měla být jediná věc, kterou se zabývá tento svět, nemohl bych ji nazvat důkazem poslední doby, stejně tak, jako nemohu nazvat důkazem Ducha Svatého mluvení v jazycích. Ale pravdou je, že musí přijít doba, kdy manželství a rozvod se ocitnou v takovém stavu, jako za Noemových dnů, ale s tím souvisí ještě celá řada věcí, je to pouze jedno ze znamení.

¹⁴⁵ A mluvení v jazycích je pouze jedním ze znamení Ducha Svatého, ale nikoliv tím neomylným znamením Ducha Svatého, není to nic víc, než jako když muži a ženy uzavírají manželství, rozvádějí se a znovu uzavírají manželství. Tohle nemůže být jediným znamením. Pokud by to mělo být jediné znamení, nebyl bych schopen tuto věc rozpoznat. Rozumíme si? Jsou ještě jiné věci, které musí provázet mluvení v jazycích, nebo kterýkoliv jiný dar, aby to mohlo být považováno za Boží.

¹⁴⁶ Nyní: „Budou se rodit děti během tisíce let Milénia?“ To

zůstává otázkou i mé mysli, jak jsem se o tom před vámi nedávno zmínil. Prostě nevím. Docela by to bylo možné, ale některé okolnosti svědčí proti tomu. Chtěl bych být vůči vám naprosto upřímný. Doposud nevím. Jestliže mi to někdy Bůh zjeví, pak vám to řeknu. Ale čekejte; to musí přijít od Boha. Jste mými dětmi. Nejsem schopen to říci. Nevím, jestli se budou nebo nebudou rodit. Nemohu to říci.

147 „... Nebo bude v té době na zemi hřích?“ Nikoliv! Hřích na zemi nebude. Satan bude svázán.

148 „A budou zde v této době na zemi lidé ve fyzických tělech?“ Ano, přátelé! Budeme mít zde na zemi naše oslavená těla, budeme jíst, pít, budeme stavět domy, a žít obdobně jako teď; po dobu tisíce let. To budou líbánky nevěsty s ženichem.

OTÁZKA: (296)

Bratře Branhame, co chtěl Ježíš říci ve 12. Matouši, 32. verši, když řekl: „Ale kdož by mluvil proti Duchu Svatému, nebude jemu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v budoucím.“ Prosím, abys mi vysvětlil, tyto verše Písma. Děkuji. A je zde jméno muže, je to kazatel. V pořádku.

149 Bratře, ty jsi teolog, já jim nejsem. Ale rád bych řekl, že Ježíš chtěl říci: „Ale kdož by mluvil proti Duchu Svatému, nebude mu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v tom budoucím.“ Jinými slovy, pokud to dáme do souvislosti s jinými texty Písma. „Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu, nebude lidem odpuštěno.“ Rouhání se proti Duchu Svatému znamená dělat si legraci, zesměšňovat, nebo něco na tento způsob, když překračuješ čáru mezi tím, co je správné a co ne.

150 Tedy, když vidíš jak Duch Svatý... například, co kdyby sem sestoupil Duch Svatý a dal rozpoznání, jak to dělává, a co kdyby to byl Duch Svatý, a ty bys tomu nevěřil, opustil bys toto místo a tropil si z toho žerty, mluvil proti tomu, ať by to bylo cokoli, je s tebou konec. To nemůžete dělat. To je přímým důkazem, že nejste z Boha, protože semeno Boží zůstává v něm a on nemůže hřešit. A co je hřích? Nevíra. Když uvidí Slovo jak se manifestuje, uvěří tomu. A může pouze...

151 Podívejte, je pouze jeden hřích, pouze jeden hřích. Kolik z vás ví který? Je to nevíra. Je to tak. Cizoložství není hřích. Kouření cigaret, lež, kletí, to není hřích. To jsou pouze znaky hříchu. Děláte to proto, že jste nevěřící. To souhlasí. A tak je pouze jeden hřích, tím je nevíra.

„Kdo nevěří, už je odsouzen.“ Nezáleží na tom, jestli něco udělal nebo ne, on je odsouzen už od počátku. V pořádku.

OTÁZKA: (297)

Bratře Branhame, je nesprávné pro mladou svobodnou [Není řečeno koho] ostríhat své vlasy?
[Domnívám se že se jedná o ženu.]

152 Ano! Pro ženu je nesprávné si stříhat vlasy.

Je to pouze kratičká otázka. Chce se vám už spát? Dobrá, budeme tedy pospíchat. Chtěl jsem se tak dostat k otázce semene hada.

Pomodli se za našeho syna v...

To je prosba o modlitbu. Vytáhl jsem to zde a spěchám...

OTÁZKA: (298)

Bratře Branhame, je ženám dovoleno pracovat na úřadech, jestliže mají zdravého muže a děti? Ptám se kvůli někomu jinému.

153 Dobrá, není mi známo. Nemohu říci. Ale vyjadřuji pouze svůj pocit. Dovolte mi tedy říci: Věřím, že kdybych byl ženou a věděl, že mám zdravého muže, který má dobrou práci, pracuje, tuším, že by to bylo pro mne velikým potěšením zůstat doma a starat se o své děti, a zajistit... starat se o děti, vychovávat je, a milovat Pána. A kdybych měl na chvíli klid od mytí nádobí a jiných povinností, myslím si, že bych poučoval děti, jak mají sloužit Pánu.

154 Ale, kdybychom měli nějaký dluh nebo nějaký výdaj, při kterém by bylo zapotřebí pomoci manželovi nebo něco, co by bylo třeba udělat... dobrá, myslím si, že by to bylo v pořádku, když se mu budeš snažit pomoci. Každopádně žij jako počestná žena. A myslím si, že to není snadné. Žádný muž, který má správné porozumění si nepřeje, aby jeho žena se dostala do nějaké špatné společnosti, kde jsou oplzlí a sprostí muži, a tak dále. Ale jestliže tam žena musí skutečně jít, myslím si, že by měla — že její muž by měl mít — jistotu, že je opravdovou křesťankou, že ji může důvěřovat, že je spolehlivou ženou.

155 Ale co se týče toho, že bych měl říci, že žena nemá pracovat, prostě nevím. Nemohu to podložit Písmem. Vyjadřuji pouze svůj názor. Ale myslím si, že pokud žena chce pracovat, skutečně chce pracovat...

156 Jsem zásadně proti tomu, aby ženy pracovaly v úřadech mezi

podnikateli... oni prostě vedou, mluví oplzlé vtipy. A hezká, početná žena, která tam sedí, a všechny tyto sprosté a obscénní věci jen lítají kolem dokola; jsem proti tomu. Myslím, že bys měla takové prostředí opustit.

¹⁵⁷ Ale, jestliže se žena dokáže ovládat, jako opravdová početná žena a chce pomoci svému manželovi udělat něco — zajistit oděv pro děti, aby mohly chodit do školy nebo zaplatit nějaký účet, a tak dále, a chce pracovat pouze tak dlouho, dokud se to neuhradí... inu, to není Pán, jelikož to nemohu podložit Písmem. Vyjadřuji pouze svůj názor, ale v jiném případě, když chce pracovat jen kvůli tomu, aby mohla pobíhat a měla více peněz na útraty, mohla pobíhat a zajít si do baru, něco vypít, a zakouřit, a vyvádět; nemyslím, že je to správné. Myslím si, že by měla být doma a snažit se být opravdovou ženou, a starat se o domácnost.

OTÁZKA: (299)

Jestliže Ježíš ve svém druhém... [Ne! Jestliže Ježíš] - jestliže člověk žije v druhém manželství, kde obě strany byly předtím rozvedené, je p-o-k-á-n- pokání... stačí pokání nebo je zapotřebí ukončit tento manželský vztah, aby mohl být v pořádku.

„Jestliže člověk žije v druhém manželství, kde obě strany byly předtím rozvedené...“ myslím si, že na to jsem už odpověděl. Vidíte? Ano, už jsem na to odpověděl. Kde obě strany jsou, už jsem...

¹⁵⁸ Myslím si, přátelé, že bychom se neměli zabývat těmito otázkami. Sedí tu moji přátelé, v tomto publiku, o kterých vím... nesmírně mně to bolí, že to musím říci, ale řeknu to. Rozumíte? Svět je přece v tak zkaženém stavu.

¹⁵⁹ Nějaká ubohá, mizerná žena udělá chybu a vdá se za alkoholika, a nakonec tam zabředne, nebo nějaký ubohý muž se ožení s pouliční děvkou, aniž by o tom věděl, a pak je s takovou ženou svázán do konce života. To je hrozná věc. Manželství je posvátná věc.

Mnohokrát do toho upadnou hříšná děvka a pak se tomu nestačí divit. To je... věřím, že pokud mi Pán dovolí objasnit manželství a rozvod, jak to má vypadat, věřím, že si ujasníme spoustu z těchto věcí. To je... (prázdné místo na pásku.)

OTÁZKA: (300)

Pozorujeme... Proč nemůžeme prodat svůj dům?

Děkuji. P.S. Modlili jsme se za to, a postili jsme a... abychom jej prodali, a nemáme žádné výsledky.

¹⁶⁰ Tedy dobrá, bratře nebo sestro (oni se nepodepsali), kýmkoliv jsi, snažíš se prodat svůj majetek a udělal jsi, co bylo... snažíš se ho prodat, zřejmě kvůli tomu, abys koupil větší nebo kvůli něčemu jinému, prostě nevím. Pokud tvůj cíl je správný, chceš si koupit dům... jestliže máš děti nebo něco na tento způsob, a chceš jim pořídit lepší dům, a tak dále... nevím, co v tom je, ale řekl bych toto: Pokud se ho snažíš prodat a postíš se, a usiluješ o to, svěř to Pánu, a na všechno zapomeň. Poněvadž je docela možné, že Bůh... můžeš se třeba přestěhovat na jiné nesprávné místo.

¹⁶¹ Jestliže jsi křesťanem a důvěřuješ Pánu, asi že jsi, jinak bys ses nepostil a nemodlil se. Vid? Já bych to prostě svěřil Pánu. Řekni: „Pane, když přijde tvůj čas, abychom jej prodali, pošli k nám zájemce.“ A tak to je svěřeno Pánu a já by dal od toho ruce pryč a šel kupředu. Věřím, že to bude fungovat. Musím už ale pospíchat dál, jelikož můj čas brzy vyprší.

OTÁZKA: (301)

Bratře Branhame, je pro ženu nesprávné když si kadeří vlasy?

¹⁶² Tím jsem se již zabýval. Jistě, já se o to nestarám, pouze pokud si je necháš dlouhé. Chápeš? Nevím... vím, že jste... nechci si z vás, děvčata, tropit žerty, chci být upřímný. Chcete vědět, dotazujete se mne. Důvěřujete mi, jinak byste se mne neptaly. Ale já na oplátku mám důvěru k vám, sestry a důvěřuji, že co vám řeknu toho se budete držet.

¹⁶³ Nemohu to podložit Písmem. Pokud si přejete... pokud nemáte, jako ženy, hezké, kudrnaté vlasy a chcete před svým manželem nebo chlapcem vypadat hezky, a tak dále, nemohu vám o kadeření vlasů nebo jak oni tomu říkají, tónování, nebo tak nějak, k tomu nemám co říci, to záleží na vás. Chápete? Je to pouze mezi... zeptejte se Pána, co máte dělat, On vám řekne, protože já chci odpovídat na otázky podle Písma.

OTÁZKA: (302)

Podej, prosím, vysvětlení k 1. Korintským 13:8-12. Splnily se tyto verše teď, když bylo přinavráceno církvi Slovo v dokonalosti?

¹⁶⁴ Tedy, myslím si, že jsem se tím zrovna teď zabýval, že ano? „Ale

jakmile přijde to dokonalé, tehdy to, co je částečné, zanikne.“ Pavel řekl: „Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, a konal všechny tyto věci zde napsané... ale jakmile by přišlo to dokonalé...“ Inu, existuje něco dokonalého kromě Boha? Nikoliv, přátelé! A je Bůh tím dokonalým? Na počátku bylo (shromáždění říká) „Slovo“ a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl tím Slovem. Bůh je stále tím Slovem. Chápete? V pořádku. Ale jakmile by přišlo to dokonalé, tehdy to, co je částečné, zanikne.

OTÁZKA: (303)

Bratře Branhame, je špatné nosit účes na ježka nebo „mít na krátko ostríhané vlasy“.

¹⁶⁵ Domnívám se, že se jedná o muže, doufám. Dobrá, nyní to dělají také ženy. Jistě. Jednou jsem nastoupil do autobusu, ještě když jsem byl revírníkem. Nastoupil jsem... seděl jsem tam a jistý muž ve svářečských brýlích se tlačil dopředu a já s ním mluvil. A on si pokuřoval cigaretu a zvedl si svářečské brýle. Bylo to kolem Sellersburgu. Seděl jsem a hovořil jsem s tímto mužem. On něco řekl a všichni jsme se začali tomu smát. Poplácal jsem ho po noze a řekl: „Hochu, to je vrchol všeho, že ano?“

Seděl jsem tam takto a najednou nějaká žena, která seděla naproti řekla: „Ruth, řekni zda pojedeme do...“

¹⁶⁶ Ona měla na sobě montérky, byla veliká, statná, jako muž, seděla a pokuřovala cigaretu, a vypouštěla kouř nosem, myslel jsem si, že to je muž. Bavila se, že pustila acetylénový hořák, plácla někoho po hlavě a začala se smát. Já jsem se taky zasmál a v přesvědčení, že je to muž, poplácal jsem ji po noze. Nerozeznal jsem to. Bylo to k nerozpoznání. A Bible říká, „že to je ohavnost, když si žena obléká oděv, který patří muži.“ Je to tak.

¹⁶⁷ Ne, bratře, pokud chceš mít na krátko ostríhané vlasy, řeknu ti něco; počkej až budeš tak starý jako já, a budeš je takové mít. To je v pořádku. Nechtěl jsem to tak říci, příteli. Bůh žehnej tvému srdci, jestliže věříš, že bratr Branham ti řekl pravdu. Myslím si, že Bůh nic neřekl o mužích, jeho přikrytí je pouze tak dlouhé nakolik si ostríhá vlasy. Pokud si nechá narůst dlouhé vlasy jako žena, Bible o tom říká, že pro muže to je ohavnost.

¹⁶⁸ Ale teď, pokud... dokud máš svoje vlasy a jsi ještě mladý. A vím, že jsem už řekl hodně takových věcí, jako: „A vy, Rickyové, s vlasy na krátko“ a tak dále, a tak dále, já to prostě tak říkám. Chápeš?

¹⁶⁹ Nemyslím si, že jsou v popředí Božího zájmu mužské vlasy, tak dlouho pokud si je stříhá, neboť jeho hlavou je Bůh. Ale hlavou ženy je muž; a proto ona musí... a jestliže si vlasy stříhá, hanobí svoji hlavu. Tím se stává nečestnou ženou a měla by být rozvedena a odloučena. Souhlasí to? A tak jestliže si žena stříhá vlasy, její manžel má absolutní biblické právo se od ní odloučit, kvůli nečestnému životu — jako s nečestnou osobou. Kolik z vás ví, že to je pravda? Tak je to řečeno v Bibli, jelikož ona hanobí svoji hlavu. A s nečestnou ženou, by se nemělo žít.

OTÁZKA: (304)

Bratře Branhame, když Izaiáš hovořil o dceři Siónské, [Nebo, myslím si, mluvil přímo k ní, ale oni soudí, že mluvil „o ní“] - o dceři Siónu a jejích spínadlech a kadeřích a místo krásných vlasů lysina; místo... lze toto aplikovat na dnešní dobu nebo ta stará Bible je, jak někteří lidé říkají, neúčinná?

¹⁷⁰ Ta stará Bible je vždycky účinná a každé Bohem vyřčené slovo působí. Ano, přátelé! Ta stará od té nové se různí pouze v hlubším důrazu. Ježíš řekl: „Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nezcizoložíš (a člověk musel tento akt vykonat). Ale já pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém.“ Jaké veliké a vynikající jsou tyto věci!

Musím už skončit, přátelé. Už se opravdu připozdívá. Trvá to už příliš dlouho. Podívejme se, jestli bych ještě něco stihl. Podívejme.

OTÁZKA: (305)

Bratře Branhame, jak si mají ženy [ó, aj!] upravovat vlasy?

¹⁷¹ Znovu, jak vám je libo. V 1. Timoteovi 2:9. Podíváme se? „Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly.“

Já chci upravovat své vlasy tak, aby to bylo Bohu libé

(Bůh ti žehnej, milá sestro).

Děkuji. Bůh ti žehnej. Modli se za nás.

Dotyčná osoba se podepsala.

172 Sharon, jistě, sestro! Bůh ti žehnej. Nech si je, sestro, tak dlouhé, jak dlouhé jsou. To je malé děvče, miláčku. To je v pořádku. Dělej to tak.

OTÁZKA: (306)

Bude některá bláznivá panna spasena po vytržení nevěsty nebo budou všechny zatraceny?

173 Nikoliv! Podívejte, když bude nevěsta vzata ze země, pro pohanskou církev bude všechno skončeno. Duch Boží opustí zemi: „Kdo smrdí, smrdí ještě; a kdo je spravedlivý, ospravedlní se ještě; a svatý posvěť se ještě.“ Jinými slovy svatyně je naplněná dýmem, zatímco Přímluvce povstává k obhájení Své pře. Kristus opouští svatyni, dny jeho přímluvy pominuly. Přichází vytržení; On opouští svatyni, vystupuje a bere do ruky knihu vykoupení a nárokuje si vše, co vykoupil. Dílo Přímluvce pominulo. Kolik z vás tomu rozumí? Mám to v jedné z těch pečeti — nebo v jednom... ano, tuším, že to bylo v pečetí, kdy Kristus vystupuje a nárokuje si dílo své přímluvy.

174 Ještě okamžik. „Bude některá bláznivá panna spasena?“ Ne! Cokoliv se má stát, musí se stát teď. Po uplynutí této doby ona je ve stavu... ona půjde obdobím velikého soužení. A to kvůli tomu, že odmítla plnost vykoupení. Ona je věřící, věřící podle svého vyznání, ale musí projít obdobím soužení. Bible říká: „A ti ostatní, vypustil had z úst svých po té ženě vodu jako řeku, a šel bojovati...“ Ó, co za hodinu pak nastane.

175 Ještě nikdy v dějinách nebyla taková doba, že nominální církve byly tak lačné po křtu Duchem Svatým. Promlouvám za křesťanské podnikatele. Stále tam jsou presbyteriáni, luteráni, katolíci, a všichni, baptisti po stovkách, Kristova církev, Nazarejci, Svátostní poutníci, Adventisté sedmého dne, a všichni se shromažďují a snaží se najít... vidíte.

176 Je to zvláštní. Prosím, nepřijímejte to jako učení, ale pochopili jste, co chce Písmo říci, že se stane, když se toto bude dít? Čas se skončil. Neboť pohledte, sedm panen — nebo deset panen — vyšlo naproti ženichovi a polovina z nich měla olej ve svých lampách, polovina neměla. To je polovina, která je mrtvá, ta druhá žije. Když se stal křik: „Aj, ženich jde...“ všechny ozdobily — probudily se a ozdobily své lampy — a chtěly jít na svatební večeři. Ale když bláznivé řekly: „Dejte nám oleje svého nebo lampy naše hasnou (vidíte?), dejte nám oleje svého“ řekly jim: „Nebude ho dost pro nás i pro vás. Jděte raději

a kupte sobě.“ A když šly kupovat olej, přišel ženich.

177 Když zazněl ten křik, ten výnos: „Aj, ženich jde,“ každý chtěl být v tu chvíli v pořádku, okamžitě. Není to snad ta hodina, kdy se ukázal ten nápis na stěně?

178 „Ó, my toužíme po Duchu Svatém,“

„... my to chceme mít, to nebo ono!“ Ale když šly kupovat, přišel Ženich. Moudré s ním vešly, zatímco ty druhé byly ponechány venku, kde bude pláč a skřipění zubů.

179 Mám zde takovou nádhernou otázku, která má souvislost s touto. „Kdo byl ten muž jenž přišel bez svatebního roucha?“, a všechny další otázky jenž s tím souvisí.

OTÁZKA: (307)

Měl by křesťan platit desátek nějakému jednotlivci nebo má křesťan vůbec pracovat?

180 Jistěže ano. Křesťan je pracujícím člověkem.

181 „Platit desátek nějakému jednotlivci?“ Záleží na tom, kdo je tím jednotlivcem. Tak je to. K Židům 7, kde máme první zmínku o desátku, stojí... Okamžik, myslím si, otázka číslo dvě. Ne! Ne, ne. Ne! Protože bratr... řekl: „Dvě otázky pro bratra Branhamu.“

182 Když... v epištole k Židům, 7. kapitole, když Abraham se vracel po porážce králů, setkal se s Melchisedechem a zaplatil mu desátek. To byl ten Melchisedech, král Sálemu, který je králem pokoje a králem spravedlnosti, a nebyl to nikdo jiný než sám Bůh.

183 Ale když ty platíš desátek... skutečně, tam, kde máš povinnost ho platit, odkud se ti dostává pokrm. „Snete všechny desátky do obilnice, aby byla potrava v domě mém, a zkuste mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, nezotvírám-li vám průduchů nebeských, a nevyleji-li na vás požehnání, tak že neodoláte.“ Vyzývám každého muže a ženu, kteří nejsou platiči desátků, aby to vzali na vědomí.

184 Mohl bych u toho zůstat do rána, a vyprávět, co se stalo když jsem to uviděl a v jakém jsem byl stavu. Ale platil jsem desátky tak poctivě, jak jsem jen mohl. A když jsem obdržel své peníze ze sboru nebo z těch kampaní — když jsem obdržel více — dal jsem desátek. Pak jsem se rozdělil s kazateli, ten zbytek jsem dal jiným kazatelům. A pak, když jsem to už nemohl dělat, víte co jsem udělal, nechal jsem si deset procent a Bohu dal devadesát. A potom, když mi pod zákonem

chtěli dokázat, že to nesmím dělat, musel jsem vzít... a když jsem to udělal, oni mi to chtěli zdanit, musel jsem to převést na zahraniční misie a tak dále, a vzít si z toho pouze mou mzdu, a to ve výši jednoho sta dolarů týdně, a z toho jsem pak platil svůj desátek.

¹⁸⁵ Ano, přátelé! Já věřím, že se mají desátky platit. Je to jedno z Božích požehnání, které je prokazatelným požehnáním. Řeknete: „To je přece Starý zákon.“ To je rovněž v Novém zákoně! Ano, přátelé!

OTÁZKA: (308)

Drahý bratře Branhame, jestliže se narodí nemanželské dítě, může být vůbec takové dítě spaseno nebo odejít ve vytržení?

¹⁸⁶ Spaseno? Proč, jistě, věřím, že dítě může být... dítě nemůže za to, co se stalo. To je pravda. Ale, ohledně vytržení... spaseno, řekl bych: „Ano.“ Ale ve vytržení se jedná o předurčené semeno, které půjde do vytržení. A neumím si představit, že cizoložství by bylo předurčeným semenem. Rozumíme si? Vidíte? Věřím, že lidé — dítě může být spaseno; ono nemá své vlastní právo. Je to hrozný čin a skutek.

¹⁸⁷ Ale nyní... ve Starém zákoně, když se dítě narodilo jako bastard, nemohlo vejít do shromáždění Hospodinova po deset generací, což obnáší čtyři sta a něco let, to prokletí mělo tak veliký dopad. Pomyslete na to. Nevinné dítě, a jeho pra, pra, pra, pra, pra, pra, pra, pra, pravnoučata, pomyslete na to, pra, pra, pra, desetinásobná pra, pravnoučata ještě nesměla vejít do shromáždění Božího. Tak je to.

¹⁸⁸ Ale podívejte se, nakonec nebylo nic tak mocného, co by mohlo zabránit odpuštění toho hříchu. Krev Starého zákona neodpouštěla hříchy; ona je pouze přikryla. Ale krev Ježíše Krista je oddělila. A v tom je ten rozdíl. Když na to přijde krev Ježíše Krista, pak to je něco jiného.

OTÁZKA: (309)

Bratře Branhame, chceme být tak blízko toho poselství, jak jen to je možné. Máme se přestěhovat do Arizony nebo Jeffersonville?

¹⁸⁹ Dělejte si co chcete, buď jedno nebo druhé. Opravdu vás miluji. Ale nestarám se, kam půjdete a co budete dělat. Ale jako radu, myslím si, že já bych šel sem do Jeffersonville. Pokud se vůbec budete někam stěhovat, já bych šel sem do Jeffersonville. Myslím si, že jsem zde častěji, než v Arizoně. Výborně.

OTÁZKA: (310)

Bratře Branhame, je už příliš pozdě na to, abychom kázali hříšníkům?

¹⁹⁰ Nikoliv! Nikoliv! Ať tě takové myšlenky ani nenapadají, bratře. Stavěj dům dál. Dělej všechno, co jen můžeš. Pokračuj vpřed, dokud nebudeš odvolán.

OTÁZKA: (311)

Otázka číslo dvě. Měli by se ti kteří jsou spasení, oddělit při bohoslužbě od hříšníků? Měli by se ti kteří jsou spasení, oddělit k bohoslužbě od hříšníků?

¹⁹¹ Přesně nechápu, co tím chceš říci. Máš-li na mysli hříšníka, jako třeba tam v... Boha uctíváš všude. Ale myslím si, že kdybychom to měli takhle dělat, jak bychom mohli vůbec chodit do kostela, přece i hříšník přichází do kostela, a posadí se vedle křesťana. Nikdy se neodděluj od ničeho, kromě hříchu, nikoliv od hříšníka. Pokud můžeš, přiveď toho hříšníka, ale nebuď účasten jeho hříchu.

OTÁZKA: (312)

Měla by spasená žena odmítnout sama sebe manželovi, jenž je hříšníkem?

¹⁹² Nikoliv, přátelé! Nikoliv, přátelé! To je přece tvůj manžel. Jestliže to uděláš, pak ho zapuď ještě dál od Boha. Chápeš? Tak je to, bratře, sestro. Ty jsi s ním uzavřela manželství; on je tvůj a ty jsi jeho.

OTÁZKA: (313)

Bratře Branhame, jaký význam má slovo zrušení? Je pak lidem dovoleno uzavřít manželství nebo se pouze jedná o jiné slovo pro rozvod? Přál bych si ohledně toho nějakou informaci.

¹⁹³ Jistě, jsou oddaní. Jestliže si dali tento slib, jsou oddaní. Je to jako když chlapec v dobré víře slibuje dívce, pak je vůči této dívce zavázán. Je na tom stejně, jako by byl ženatý. Zákon udělá pak už jenom jednu věc, dá ti souhlas nebo právo k soužití a zbaví tě nařčení ze soužití druhá, a družky. Ale když muž řekne ženě: „Vezmu si tě, miláčku, budeš moji ženou, vezmeš si...?“ On už je ženatý.

¹⁹⁴ Vaše sliby jsou posvátné, jsou vlastně tím, co vás oddává. Neoddá vás žádný kazatel, úředník, ani nic jiného, jsou to právě vaše

sliby před Bohem, vůči tomuto muži. Když slibuješ, pak už jsi oddaný.

195 Hled', řekneš: „Bratře Branhame, je to...? Ty jsi řekl, že odpovíš pouze na základě Bible.“ Chcete to podložit Bibli? Zvedněte své ruce jestli chcete. Zbývá nám už pouze šest nebo osm minut. V pořádku.

196 „Ale Josef, muž její, spravedlivý jsa (její zasnoubený manžel, je už zde nazván manželem) ... ale Josef muž její spravedlivý jsa, a nechť jí v lehkost uvést, chtěl ji tajně propustiti, ale prvé než se sešli, nalezena jest těhotná z Ducha Svatého (vidíte?). A aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Josefe synu Davidův, neboj se přijmouti Marii manželky své.“ Oni už byli oddaní, on ji už dal slib.

197 A... a mladá žena, pokud jsi slibovala tomuto chlapci, pak jsi povinna to dodržet. Pokud se vdáš po tomto slibu za jiného, budeš od této chvíle a napořád žít v cizoložství. A všimni si, totéž se vztahuje na mládence, který slibuje ženě, že se s ní ožení...

198 Nedávej svůj slib nikomu, pokud nemíníš tomu zůstat věrný. Pamatuj, to je podle Bible (v Bibli jsou na to důkazy). Josef dal slib Marii, že si ji vezme. A Bůh řekl, že to bylo...

199 Přečti si starozákonní právo na toto téma. Chápete? Starozákonní právo, jestliže bys slíbil, že se oženíš s ženou a oženil by ses s jinou, dopustil ses cizoložství a byl jsi vypuzen ven z tábora. Ano, přátelé! Musíš dodržet svůj slib, který jsi dal ženě. Ona je malou svatou nádobou a to kvůli tomu, aby znovu vydala na svět život dítěte. A tak, když ji dáš slib, musíš se s ní oženit.

OTÁZKA: (314)

Je už pozdě pro pořádání vězeňských bohoslužeb a obdobných služeb, vydávání svědectví za účelem záchrany duší? A dále, měli bychom prodávat všechny svůj majetek s ohledem na blížký příchod Páně?

200 Dobrá, jak... doufám, že jsem neřekl nic, co by mohlo ve vás vzbudit takové zdání. Nebo ano? Pokud ano, promiňte mi to! Nemíním jsem... vidte. Nebudte v takových věcech domýšliví. Konejte dál, kaďte, konejte vězeňské bohoslužby, dávejte každému, a nikdy...

201 Podívejte se sem. Před nedávnem Adventisté sedmého dne, bylo to asi před padesáti, šedesáti lety, četl jsem to v novinách Courier — Journal (mám to schované někde ve skříni), byl to veliký článek v novinách Courier — Journal zde z Franklinu, v Kentucky, jak oni pozvyhazovali svá stará křídla. Oním se předtím říkalo Milleristé,

předtím než se stali Adventisty sedmého dne. A v Courieru měli celou stránku, zde ve Franklinu, v Kentucky, když všichni prodali své majetky a... stanovili nějaké datum, dokázali to Písmem — v tom dnu měl přijít Ježíš — odešli, vzali s sebou harfy a jiné věci, a posadili se na nějaké hoře. Na druhý den ráno sestoupili dolů, celí orosení, vzali s sebou své otce a vrátili se s velikým zklamáním. Vidíte? To jsou kulty a tak dále.

²⁰² Nevěřte takovým věcem. Ježíš nemusí přijít ještě během následujících sto let. Nevím, kdy On přijde! Nikdo z lidí neví, kdy On přijde, ale já se budu snažit kázat a konat všechno jak jen mohu, dokud skutečně nepřijde. Pokud zde nebude dnes, budu Jej vyhlížet zítra. Jestliže nepřijde tento týden, budu jej čekat na příští týden. Jestliže nepřijde v tomto desetiletí a já budu naživu, budu jej vyhlížet v průběhu příštích třiceti let. Chápete? Budu stále vyhlížet. Nevím, kdy On přijde, ale chci žít věrně vůči jeho Slovu a věrně vůči jeho lidem, chci žít jako křesťan, a čekat na jeho příchod.

²⁰³ A tak kažte dál na vězeňských bohoslužbách, zachraňujte všechny, které jen můžete. Nevím kdy On přijde; nikdo to neví. Ale tuto jednu věc mohu říci. To vám chci říci a doufám, že si to nevyložíte po svém... nechtěl bych spílat dotyčné osobě. Bůh ti požehnej bratře, sestro, ať jsi kýmkoliv. Vypadá to na osobu z jiného města, protože to je na pohlednici, tuším z Denveru, z Colorada, a... ano, Pike Peak, Colorado. Možná mi to někdo poslal poštou, ale to je naprosto v pořádku. Možná to dostanou na pásku.

²⁰⁴ Ale zapamatujme si, nikdy nic neměňme, pouze vaše cesty z hříchu ke spravedlnosti. Pracujte dál ve vašich zaměstnáních (díle, práci, úkolech a tak dále), dělejte to, jako doposud. A ať všichni, kteří to jasně pochopili řeknou: „Amen!“ Vidíte? Tak tedy jedněte!

OTÁZKA: (315)

Bratře Branhame, u Matouše 12:40 je psáno: „Nebo jakož byl Jonáš v břiše velryby tři dni a tři noci, tak bude Syn člověka v srdci země tři dni a tři noci.“ Jak mohou lidé mluvit - dnes mluvit, že On byl vložen do hrobu v pátek večer a vstal v neděli ráno, což je pouze dvě noci a jeden den?

²⁰⁵ Pokud si všimneš, zde je psáno: „Nebo jakož byl (vidíš?) Jonáš v břiše velryby tři dni a tři noci“, to znamená v průběhu tří dnů a tří nocí, v průběhu těchto tří dnů a tří nocí, jelikož neexistuje připustit, že

Písmo lže. Prorok k tomu řekl: „Nebo nedopustíš svatému svému viděti porušení a nenecháš duše mé v pekle.“ A porušení lidského těla nastává v průběhu sedmdesáti dvou hodin, což je tři dny a tři noci. A někdy uprostřed těchto tří dnů a tří nocí On musel vstát z hrobu.

²⁰⁶ A tak být tři dny a tři noci, ještě nemusí znamenat přesně tolik, je to někdy v průběhu těchto tří dnů a tří nocí. On musel vstát, protože proroctví nemůže být zrušeno, totiž, že... On nemohl vidět porušení, a kdyby tam zůstal přesně tak dlouho, pak by jistě to porušení uviděl.

OTÁZKA: (316)

Bratře Branhame, jestliže byl člověk ženatý a rozvedený [Není to hrozné, podívejte, tolik? Nechci říci nic proti lidem; to prostě zaměstnává lidskou mysl; oni se tím trápí; vytržení; lidé kdysi o tom tolik neuvažovali, nezaměstnávali se tím, ale nyní to světu vrtá hlavou; a lidé čtou o tom v Písmu; a předurčení, vyvolení lidé, přicházejí a chtějí do toho nahlédnout; a když to spatří, jsou upřímní; chtějí vědět pravdu; a proto bych rád tyto věci objasnil, aby byly v co největší míře smysluplné] - **byl ženatý a rozvedený a znovu se oženil s ženou, která rovněž byla vdaná a rozvedená, a pak se za něj provdala, a ti dva mohou být... oddáni v očích Božích - jsou oni oddáni v očích Božích? Jak oba nebo jeden z nich může být ve vytržení?**

²⁰⁷ Jak? To nevím. Nemohu s jistotou říci. Otázka zní: „Mohou být ve vytržení?“ Rozvedení, každý jeden rozvedený, každý jeden má protějšek, který je naživu, pak uzavřou nové manželství, oba uzavřou nové manželství. A nyní jeden... tato žena má muže, který žije; ten muž má manželku, která žije. A pak mají třeba děti a tak dále, a chtějí přijít k Bohu. Mohou jít do vytržení? To bude záležet od Nebeského Otce. Na to nejsem schopen odpovědět, vidíte.

²⁰⁸ Zpozoroval jsem jednu věc. Bible říká, že budou nazváni cizoložníky. A Bible rovněž říká, že: „... cizoložníci dědictví království Božího nedojdou.“ To je všechno, co bych mohl říci. Vím o tom, je to pro mne velice bolestné, když to musím říci, ale nemohu říci nic kromě toho, co říká Slovo. Musím se ho držet. Myslím si, že všechny tyto věci jsou špatné. V Bibli nacházíme místa...

²⁰⁹ Nechci vám radit. Ale dovolu mi, prosím, postavit před vás odstaveček z Písma. Prosím, prosím ne... jestliže žijete šťastně se svým

mužem, žijete šťastně se svou ženou, prosím, zůstaňte tak. Uděláte to kvůli...? Jelikož jsem už řekl, abyste neponechali děti bez domova a tak dále. Bůh se postaral o restituci (návrat do původního stavu) pro lidi v takových situacích, kdy se dopustili nějaké špatnosti. Pamatujte, Ježíš řekl o Davidovi, když on měl hlad a přišel do Božího chrámu a jedl obětní chléb, který byl určený pouze pro kněze, a byl při tom shledán bezúhonným. Kněz se rovněž v sobotní den provinuje proti sabatu a je shledán bezúhonným, a větší než sobota byl tam. A proto ponechejme to na Bohu, a chvátejme kupředu a žijme tak jak... žijme teď pro Krista.

²¹⁰ Řekněme si, možná se najde nějaká šance mít na tom účast. Nedělejte... dvě špatné věci nikdy neopraví jednu. A proto jděte kupředu a setrvejte v tom stavu jak jste, pokud jste spolu šťastní. Možná jsi měl špatný protějšek. Řekl bych ještě tuto jednu věc: Pokud jsi měl špatný protějšek v tomto životě, nikdy ho nebudeš mít v tom příštím. Všechny věci budou uvedeny na správnou míru.

OTÁZKA: (317)

Zda všichni znovuzrození věřící budou účastní vytržení?

²¹¹ Nikoliv, pouze zbytek, ne všichni znovuzrození věřící. Bible říká: „Jiní pak mrtví neožili, dokud by se nevyplnilo těch tisíc let,“ a pak byli vzkříšeni a rozděleni jako ovce od kozlů. Nikoliv tedy všichni znovuzrození budou účastní... to je podle Písma.

OTÁZKA: (318)

Co je důkazem toho, že dotyčná osoba je skutečně naplněná Duchem Svatým?

²¹² Jan 14:26 říká: „On... když přijde Duch Svatý (vidíte?), On vám ukáže věci budoucí.“ Vidíte? On bude... On to zdokonalí; věci „lidského původu“ to nedocílí, a On je Slovem. Když přijde On, Duch Svatý, On prokáže sám Sebe ve vás skrze Písmo. A to je pravým znamením toho, že Duch Svatý je ve vás, jelikož On je Slovem.

²¹³ Podívejte se teď! Co kdybyste mluvili v jazycích? Chci se vás na to zeptat. Ježíš řekl co bude konat Duch Svatý, až přijde. A co kdybyste mluvili v jazycích, poskakovali, křičeli a všechno možné, a pak přišli ke Slovu; a já bych vám řekl, že křest — zdůvodnil bych vám Písmem, které mám, že křest s použitím titulů Otce, Syna a Ducha Svatého je naprostým nepochopením Písma — nikdo nikdy nebyl takto pokřtěn — a vy v tom budete pokračovat a křečovitě se toho držet? Chcete mi říci,

že Duch Svatý ve vás bude dělat takovou věc? Jak On může popřít své vlastní Slovo?

²¹⁴ Když vám ukazuji, co se má dít v tomto čase, jak se má zjevití Syn člověka a co má konat, a všechna tato aktuální místa Písma, a pak jej vidíme sestupovat, a identifikovat to, a vy se křesťovité přidržíte denominace, a chcete říci že jste znovuzrození? Je to vůbec smyslné?

²¹⁵ Mohu říci své manželce že ji miluji a domluvím si schůzku s jinou ženou, budu s ní rádit, a pak ji ze srdce budu chtít říkat, že ji miluji? Myslíte si, že to je opravdová láska? A může mi říci ona, že mne miluje a zatím co nejsem doma rádí s jiným mužem?

²¹⁶ Je to přesně to, čeho se dopustil Izrael... znáte Bibli ohledně této věci, jak On řekl, promlouval... Izrael, On řekl: „Roztahují své nohy a oddávají se každému kolemjdoucímu muži, smilní proti Mně, proto tě propustím a zapudím.“ Přesně tak! Co to znamená? Cizoložíš proti svému vlastnímu tělu. A když žena jde a žije s jiným mužem nebo muž s jinou ženou, pokud by nebyli manžely, poskvrňují svá vlastní těla. A když člověk mluví, že je křesťan a nepochybně, a úplně popírá, že Písmo má pravdu, cizoloží proti tělu, o kterém tvrdí, že v něm je. Vidíte? A tak to je znamením antikrista, tak, aby svedl pokud možno i vyvolené.

OTÁZKA: (319)

Bratře Branhame, sluší se malému dítěti nosit dámské kalhoty nebo šortky?

²¹⁷ Jak mladému? Posudte si to sami, přece jste křesťany. Malé děvčátko nebo malé dítě, představte si, nevím. Já... vím pouze to, že Bible říká, že je ohavnost pro ženu nosit mužský oděv. Vidíte? „Žena“, tam není řečeno „dítě“. Ale nyní, pouze... udělejte si v této věci, jak vám je libo, já... co se týče mne, nevidím nic zlého, pokud se skutečně jedná o malé, mrňavé dítě, malé děvčátko, čtyř, pětileté s... když je to malý človíček, víte, co tím chci říci, oni pobíhají po dvorku. Pokud na sobě má to čemu říkáte kalhoty, nebo tak nějak, a je to malé, mrňavé dítě, nevidím v tom nic zlého. Možná...

²¹⁸ Podívejte, mohu říci pouze to, co říká Písmo. Je pro ženu ohavnost nosit mužský oděv.

OTÁZKA: (320)

Kde máme spolu být shromáždění? A ty jsi řekl, že

se to má stát během těchto trub.

²¹⁹ Myslím si, brachu, sestro, kýmkoliv jsi, že v tom se mýlíš. Nikdy jsem neřekl, že se shromáždíme při těchto troubách. Řekl jsem, že Izrael bude shromážděn při těchto troubách, nikoliv, pohanská nevěsta. Ne, ne! Trouby, za zvuku těchto sedmi trub se má shromáždit Izrael (kolik z vás to ví?) Ve všech... ano, nikoliv... ne, ne! Ó, nikoliv! Ne, nikoliv, Izrael. A tak to není... my se neshromáždíme o těchto troubách spolu s... nevěsta nikoliv. Trouby přicházejí po letnicích. Vidíte? A vytržení přichází... a to... to není předmětem naší otázky.

OTÁZKA: (321)

Bratře Branhame, pokud budeš mít čas, objasni prosím Matouše 10:41. Chtěl bych vědět, čím je odplata proroka.

²²⁰ Dobrá, Ježíš řekl: „Kdo přijímá proroka ve jménu proroka, odplatu proroka vezme.“ Odplatou proroka znamená, získat si přízeň proroka. Kdo přijímá spravedlivého ve jménu spravedlivého, odplatu spravedlivého vezme. Souhlasí to? A jestliže chtějí vědět, co je odplata proroka, znamená to být přítelem proroka. Chápete? On je vaším přítelem.

²²¹ Jako ta Sunamitská žena, někdy to může být opravdu užitečné. Jako v jejím případě. Vidíte? Pozorujte Boží služebníky.

Ó, aj! Inu, jsme... musím prostě skončit, přátelé, je mí líto, ale hleďte, hleďte na to, stovky. Ne! Ale — já vím — ale podívejte, cením si, že to říkáte, ale myslím o těch bídných lidech, kteří budou tento večer řídit stovky mil na cestách. Aj, oni prostě — zbývá toho ještě tolik.

OTÁZKA: (322)

Bratře Branhame, rád bych se dozvěděl o Milénium. Je to po svatební večeři nebo se koná na zemi, vše co s tím souvisí. Nerozumím tomu.

²²² Dobře tedy, bratře, sestro, pochopit tyto věci je nesnadné i pro mne. Ale mohu říci pouze toto: Že svatební večeře předchází milénium.

²²³ Podívejte nyní, někdo, vím, že někdo ze zdejších sedících má ohledně toho dotaz, ve kterém stojí: „Bratře Branhame, jsi na omylu ohledně těch sedmdesáti Danielových týdnů.“ Nikoliv, Mesiáš musí přijít a prorokovat, a uprostřed sedmdesáti týdnů, sedmdesáti týdnů, což znamená sedm let, On byl — On má být vytažen z prostřed živých,

a učiněn obětí. Kolik z vás si na to pamatuje? V pořádku. Kolik let tedy kázal Ježíš, ten Mesiáš? Tři a půl. Pak je zde stále určeno tři a půl.

²²⁴ A Zjevení 11. kapitola, tito dva proroci, oni prorokují 1260 dnů. Tři a půl roku jsou ještě přislíbeny Izraeli poté, když bude vzata nevěsta z pohanů. Kolik z vás tomu rozumí? Vidíte? V pořádku, v pořádku.

OTÁZKA: (323)

Vlastním bufet a většinou konám služby pro děti střední školy. Poté když jsem přišel k tomuto světlu, vyhodil jsem stroj tivoli a [hrací skřín; oni to mívají] hrací skřín. Tito mladiství kouří a chtějí poslouchat rokenrol z rádia. Mám otevřeno pouze po dobu asi čtyř hodin denně. Nepodporuji kouření ani pití, ale co se týče provozování toho bufetu jsem na rozpacích.

²²⁵ Dobře víte, že to je opravdu problém. Je to záležitost, od které závisí vaše živobytí. Ale víte jak by to na mne působilo? Mně by to tak znervózňovalo, že bych nemohl... možná bys to byl schopen snášet, ale ta rozpustilá banda malých Ricky a Ricket neustále takto řadí a... já... já bych z toho zdivočel.

²²⁶ A řeknu vám co bych udělal kdyby mi patřil takový podnik. Řekl bych: „Buď mi s tím dáte pokoj nebo vypadněte ven.“ Chápete? Buď bych provozoval nějaký dobrý podnik nebo raději neprovozoval nic. Ale co se týče tebe, pokud ti to zajišťuje živobytí, nerad bych byl vůči tobě bezohledný, bratře či sestro. Víím, že není jednoduché mluvit o takových věcech, ale to je... není to správné, (chápete?), jelikož to vypadá, abych tak řekl...

²²⁷ Jak někdo dnes ráno řekl o jisté ženě, která nosila tak výstředně krátké šaty, byla to naše starší žena, že byla špatným příkladem mladým ženám. Mám za to, že i to je opodstatněné. Vidíte?

²²⁸ A já si myslím to stejné. Když tě lidé v tom podniku pozorují — plný kouře a rozpustilostí — a znají tvé svědectví, a tu samé proklínání, všichni si dělají legraci, tyto malé děti dělající samé vylomeniny, a ty na to nic neřekneš, je to temná skvrna na našem svědectví. Udělej tak, jak tě povede Pán. Modlím se, aby tě Bůh vedl správnou cestou.

OTÁZKA: (324)

Jestliže stání ve frontě před kostelem zůstane pouhou vzpomínkou, co se stane jestliže nebudeme

procházet velikým soužením? Budeme vidět... [to je totéž] nějaké utrpení. Pokud nebudeme vidět...

Rozumíte? Otázka je asi tohoto rázu. Budu pospíchat. Ač bych neměl. Raději bych to měl odložit stranou, poněvadž to je věc, které bychom se mohli věnovat celou hodinu (chápete?) — a tak se to může znehodnotit. Raději se zastavím.

229 Pohledte. Lidé to chtějí nějak vyjádřit v přesvědčení, že církev půjde soužením. Hledte. Nepůjde, jak by mohla, podívejte, ona je přece už vykoupená.

230 Tedy, církev, ti, kteří jsou věřící pouze podle jména, jako Lot, oni půjdou obdobím soužení a budou zachráněni jako skrze oheň. Noe procházel obdobím soužení, byl unášen po jeho povrchu, a pak vystoupil spolu s Chámem, který znovu poskrvnil tuto zem. Lot rovněž vyšel celý a posléze jeho vlastní dcery se s ním vyspaly, a měl děti se svými vlastními dcerami, však víte. Ale Abraham zplodil královské semeno, zplodil semeno zaslíbení. Enoch odešel do slávy ve vytržení, šel prostě na procházku a odešel domů. On zcela minul dobu soužení. Vidíte to?

231 Je to tak. To není možné, Bible nemůže kvůli těmto předobrazům... tyto předobrazy nemohou selhat. Není nikde předpovězeno, že nevěsta měla... Ovšem, církev obdobím soužení půjde.

232 Lidé však říkají: „A co ti svatí na počátku?“ To byla změna správcovství. Tehdy byla doba pronásledování a pokud jste byli zde přítomní během *„Církevních věků“*, jak oni postupně vcházeli do temna, a že to tak muselo být, to nám jasně ukazuje, kde oni byli účastní pronásledování, jelikož každý jeden z těch církevních věků a tak dále, svědčí o tom, že se stmívalo víc a více, až na konec upadli do takového konečného stavu, kde bylo popřeno Jeho jméno a vyzdviženo jméno jiné, a oni ač žili, přece byli mrtví, jako v Sardách. A pak z toho vyšli, Tiatira, Sardis, a potom vyšli ven — přišla Filadelfie a tak dále, a pak jsme přišli do doby vyvolání nevěsty, která měla uniknout zatracení. Byli hodni ujíti toho zatracení a hněvu, který přichází na tuto zem, abyste byli shledáni hodnými ujít tomu a nikoliv tím procházet, ale uniknout tomu, rozumíme si? Rozumíte tomu všichni? Ano?

233 Ta vlašná církev, všechno, což se nachází vně této vyvolené nevěsty, půjde skrze dobu soužení. Oni nepovstanou v prvním vzkříšení. „Jiní pak mrtví neožili, dokud by se nevyplnilo těch tisíc let,“

jenom ti předem ustanovení, předurčení, ta vyvolená nevěsta, ti již byli zvoleni samým Bohem. „Bratře Branhame, kteří to jsou?“ To nevím. Nemohu vám říci kdo to je, ale vím, že tam budou, protože o tom řekl Pán. Chápete? To jsou ti, kteří půjdou nahoru ze soužení, ale ti ostatní jím procházet budou, zde dole, a před Miléníem bude všechno zabito. A pak spravedliví přijdou do Milénia, a budou žít tisíc let.

²³⁴ A po uplynutí tisíce let přichází soud před velikým bílým trůnem a budou vzkříšeni mrtví, ti spravedliví i nespravedliví. Budou otevřeny Knihy a rovněž Kniha života, a svatí, manželka s manželem, se posadí, a budou soudit svět. A splní se to, co bylo řečeno: „Nebo on bude je spravovati prutem železným.“ Postaví se před ním všechny národy a On je bude soudit prutem železným. Rozdělí je jako ovce od kozlů a kozlům řekne: „Odejděte,“ a ovcím řekne: „Pojďte blahoslavení, Otce Mého.“

²³⁵ Pak bude táborové shromáždění svatých po celém povrchu země. A satan bude propuštěn ze svého žaláře a vyjde, aby bojoval se svatými, opakuje se totéž, co na počátku ve slávě. A Bůh na ně přivede z nebe déšť, oheň a síru, a celá země bude odstraněna jako... shoří a bude zničena. A moře už nebude, vody, na zemi nezůstane nic. Sopečný vulkán to vyhodí do povětří, a rozmetá to, a celý okrsek...

²³⁶ „Potom viděl jsem Nebe nové a Zemi novou. Neboť to první nebe a první země pominula, a moře již nebylo. A já Jan viděl jsem město svaté sestupující od Boha z nebe, připravené jako nevěstu okrášlenou muži svému.“ Vzpomínáte si na to? A uprostřed této nevěsty... „Aj, stánek Boží s lidmi,“ a sám Bůh bude přebývat v tom městě ve tvaru pyramidy, o rozměrech 15 000 mil do čtverce. A na vrcholku města bude Světlo. Amen!

*Ó, to město na hoře Sion,
ač příchozí a přece ho miluji.
Setkám se s vámi v těch věkách,
když dosáhnu toho města na hoře.*

²³⁷ Na vrcholku hory Sión se posadí Beránek. A to město nepotřebuje světlo, neboť jeho světlem je Beránek. A nad Beránkem bude Otec, který je Logosem, Bohem, tím velikým světlem, věčným světlem svítícím těsně nad trůnem. A Ježíš nebude na trůnu svého Otce, On bude na Svém trůnu. A Otec se bude vznášet nad Synem, protože Otec se Synem budou jedno. „A ještě mluvití budou a já

vyslyším. Dříve než pomyslí, já budu myslet za ně.“ Je to tak.

²³⁸ A Ježíš přenechá ten dokonalý, dokonalý věk dokonalému živoucímu Bohu, ty jež vykoupil. A předá je Otcí. Souhlasí to? Odevzdá Bohu, Otcí, kterýž je Duchem, nikoliv člověkem, Duchem. Celá podstata dobroty vzata dohromady, to je Bůh. A v dobrotě... inu, všechno, což je zvrhlé a zbavené dobroty, je špatné; to je království satana. Všechno dobro patří Bohu. Všechno zlo...

²³⁹ A pak se Bůh zhmotnil v člověku, jenž se jmenoval Ježíš Kristus, který byl jeho Synem. Ten Syn dal svůj život za to, aby mohl přivést ty ostatní syny, aby Bůh se mohl stát hmatatelným a vše ve všech působícím. „V ten den poznáte, že já jsem ve svém Otcí a vy ve Mně, a Já ve vás.“

²⁴⁰ Ó, bratře, to bude opravdový den. Nebudete sem muset přijíždět z Birminghamu, abyste slyšeli poselství, poselství bude právě v nás, že ano? Ó, to bude nádherný, nádherný čas. Vyhlížíme ten den, kéž by Bůh uspil jeho příchod.

²⁴¹ To veliké město (vidíte teď?) Nebude... vy si myslíte: „1500 mil vysoké?“ To říká Bible. Ono nebude mít 1500 mil kolmo do výšky, *takto*. Chápete? Máme ještě jeden geometrický útvar, který má všechny čtyři hrany stejně dlouhé; je to pyramida.

²⁴² A to město se začne vznášet pod úhlem asi 60 stupňů. A jestli se takto začne vznášet od počátku na vzdálenost 1500 mil, pomyslete, jaká to bude výška a jak dlouho potrvá vystoupit na vrcholek. Ale stěží budete vědět, že vystupujete nahoru. 1500 mil pod úhlem šedesáti stupňů, bude to asi *takto*. Vidíte? A celé to město je na hoře. A jeho výška se rovná délce; a jeho délka šířce. Výška, hloubka, šířka, vše je rovné. Pyramida má čtyři stěny a ty čtyři stěny budou...

²⁴³ Tedy, zdi dokola města budou 65 metrů vysoké, to je 144 loktů a každá z nich bude z kamene. Jen pomyslete, přátelé, na toto město. Ó, aj! Proč zde sedíme v tomto horkém místě? Proč tyto věci děláme? Proč takto cestujeme? Proč se tolik namáháme? Každý centimetr této cesty stojí za to.

Všechny problémy na této cestě nic neznamenaají,
když dojdou do cíle mé cesty.

Je to tak. Ó, jak nádherný čas to bude.

²⁴⁴ A tam na trůnu se posadí Ježíš. A z pod trůnu poplyne řeka vody

života. Pomalu poplyne dolů, po těchto stěnách, mělkými průrvami a bude se zvětšovat, až se z ní stane řeka, a bude protékat dolů městem, ulicemi, *takto*, a po každé straně budou růst stromy života, přinášející — které budou měnit své ovoce, každých třicet dnů. Ó, jaké to město.

245 A pamatujte, Bůh, Stvořitel, který stvořil nebe a zemi, je nyní ve slávě a to město připravuje. Abraham je hledal. Opustil svůj domov, oddělil se ode všeho, co mu bylo vzácné a hledal... Proč? On byl prorokem. A jelikož byl prorokem, měl spojení s částí Ducha, a měl část Ducha. A uvnitř mu něco říkalo: „Je jedno město...“ a on ho začal hledat. Říkal si: „Jsem poutníkem, přichozím. Hledám město, jehož řemeslníkem a stavitelem je Bůh.“ On věděl, že to město někde existuje. Ó, aj! A já pevně věřím, že právě na tom místě, kde ho hledal, v Palestině, právě tam se ono zdvihne, protože to bude na hoře Sión. Tam ono bude.

246 Podívejte, kde ono bude až dosahovat, až k moři, od moře — k moři. Představte si 1500 mil dlouhé město, jenž dosedne na horu Hospodinovu. Ó, to bude nádherné!

247 A lev s beránkem budou spolu ležet. Lev, jako vůl bude žrát plevy. A medvěd bude něžný a vlk bude krotký. Jaký to bude čas! Nic nebude škodit; vše se bude dít v pokoji a lásce. Nebudeme už staří; nebude nemoci, nebude smrti.

248 Lidé, to nejsou pohádky o svatém Mikuláši, nějaké mýty, to je napsáno ve Slově. A Slovo nikdy neselhalo. A když zvážíme každé zaslíbení... nikoliv v minulosti v Bibli, ale na ten den, ten den, který Bůh — dnešní den. Ani jediná čárka ze Slova nikdy nezklamala. Ó, já do toho města směřuji. Miluji ho, vy také?

249 Víte co, bratři, sestry, už je za deset minut půl deváté. Vím, že zde mám některé přátele z daleka, z Kentucky. Vím, že zde jsou mí přátelé z různých míst této země. Pokud si přejete tu zůstat do rána, zaplatím vám za pokoj v motelu. Řekl jsem vám, že je pro vás připravena večeře a váš pokoj v motelu, kde můžete přenocovat je zaplacen. Stačí když se ohlásíte tam vzadu a milerád to zajistím. Udělám všechno podle svých možností. Miluji vás.

250 Nechci na tyto otázky odpovídat protikladně. Pokud tomu tak nevěříte, je to naprosto v pořádku. Jelikož Bůh je mým svědkem, že já vás miluji, přál bych si, abyste mně milovali stejně tak. Odpovídám na tyto otázky podle mého nejlepšího porozumění. Možná jsem se

v něčem zmýlil, přátelé, ale neměl jsem to v úmyslu. Kdybych měl pouze šest, osm otázek, mohl bych se jim věnovat a objasnit je důkladně, místo toho spěchat, abych stihl všechny... mám jich zde několik o manželství a rozvodu. Myslel jsem, že odpovím alespoň na některé. Nemohl jsem je tu najít, vytahoval jsem jednotlivé lístky, ale jsou zde některé důležité otázky, velice důležité. Pokud na to budu mít sílu, pokusím se je zodpovědět.

251 Jestliže bydlíte někde v okolí, zavolejte Billovi, třeba ve středu, já už budu vědět, jestli se do té doby vrátím. Tento týden se budu modlit. Ale mám rovněž spoustu soukromých rozhovorů, ó, asi *takovou* hromadu. A asi stejně tolik jich mám v Arizoně a rád bych už z toho jednou vyvázl, pokud to bude možné. A jsou od lidí, kteří jsou těžce nemocní. Některí mají znovu problémy a neví co mají dělat — otázky ve vztazích muž a žena.

252 A některé lidi jsme přiměli k rozhovoru kvůli tomu, že jejich otázky nebyly čitelné, to co tito lidé řekli o svých manželských záležitostech, a tak dále. A řekl jsem Billovi, aby zpětně zjistil jejich totožnost, zavolal jim a sdělil jim, že byli zapsáni do pořadí k osobnímu pohovoru, abych si s nimi mohl promluvit. Některé jsou velice závažné a jsou takového rázu, že si tu odpověď vynucují.

253 Jsem zde proto, abych vám pomohl, protože vás miluji. Vy jste moje děti, které jsem zplodil v Kristu. Dělán si nárok na každého jednoho z vás. Žádám vás dnes večer; vždycky vás žádám jako své bratry a sestry. Jste mými dětmi. Já jsem vašim otcem v Evangeliiu, nikoliv otcem ve smyslu kněze, jsem vašim otcem dle Evangelia, jak zde bylo řečeno Pavlem. Zplodil jsem vás zajisté pro Krista a nyní zasnoubil jsem vás čistou pannou oddati jednomu muži, Kristu. Nerad bych se dožil z vaší strany zklamání! Nerad bych se dožil z vaší strany zklamání! Zůstaňte čistou pannou.

254 „Jak to můžeme docílit, bratře Branhamě?“ Stůjte s tím Slovem; žijte čistě a svatě; nespolečujte se s žádnou věcí tohoto světa. Jestliže ve svém srdci pociťujete k tomu lásku, řekněte: „Ó, prosím, Ježíši, zbav mne toho. Nechci tak žít.“

Nechci být pouze někým, který o tom jen mluví, chci být opravdovým věřícím. Věř Ježíši Kristu a žij pro něj každý den. Nejednej špatně.

255 Často se zmiňuji o tom, jak věří kalvinisté. Nemyslete si, že vám to dává svobodu k tomu, abyste si dělali, co se vám líbí. Před nedávnem mi kdosi řekl... řekl jsem: „Byl jsi v kostele?“

On řekl: „Byl jsem na lovu.“

Manželka toho muže se u nás zastavila v neděli cestou z prádelny. Říkám ji: „Proč jsi nebyla v kostele?“

Odpověděla: „Prala jsem.“

Já na to: „To bys neměla dělat.“

„Dobrá,“ odpověděla, „přece nežijeme pod Zákonem.“

Řekl jsem: „Ale já si myslel, že jsi křesťanka.“ Vidíte? Řekl jsem: „Uvědomuješ si, že pro někoho můžeš být kamenem úrazu?“ Vidíte? Řekl jsem: „To...“

„Dobrá, ó, já tomu věřím. Neměla bych to dělat, ale přece nejsem pod Zákonem.“

²⁵⁶ Dobrá, pohled' můj bratře, sestro, podívej se sem. Pavel řekl: „Jestliže jedení masa je pro mého bratra kamenem úrazu, nebudu jíst maso dokud je svět světem.“ A myslím si, že by bylo mnohem lépe...

²⁵⁷ Inu, řeknete: „Bratře Branhame, ty chodíš na lov. Ještě nikdy jsi nelovil v neděli?“ Dovolte mi něco říci. Nerad bych sám sebe pleskal po zádech, ale... co se týče toho nejsem sabatistou, věřím že naší sobotou je Duch Svatý. Věřím tomu, ale věřím rovněž že zmrtvýchvstání bychom na památku měli poctít. To je vzpomínka, že... pokud vůbec máte v úctě některý den, pak poctěte zmrtvýchvstání.

²⁵⁸ Nemáme žádný zákon ohledně držení nějakého konkrétního dne, neboť vcházíme do sabatu, totiž pokoje, když vcházíme v Něj. Mám zde jednu otázku k zodpovězení, kterou bych každopádně nejraději, bude-li vůle Páně, zodpověděl ihned, a to ohledně toho čím je ten sobotní den? Vysvětlím to, bude-li vůle Páně.

Všimněte si, zapamatujte si to. Chápete? Když jsem byl malým klukem, když mi bylo asi čtrnáct let, nedaleko místa, vedle cesty, kde bydlí Eichovi; zabýval jsem se lovem, tím jsem se živil. Jediný způsob, jak jsem mohl obstarat chléb pro naši domácnost bylo chytání skunků, ondater a vačic do pastí. Nerad lovím do pasti, ale tehdy jsem byl k tomu nucen. Přicházel jsem do školy a páchnul jsem jako skunk, a jelikož jsem měl pouze jeden oděv, nemohl jsem si obléci nic jiného. Nic jiného jsem totiž neměl. Matka vzala můj oděv, který jsem svlékl, vyprala ho a znovu jsem si ho oblékl, a pak jsem šel do školy; když jsem byl malým klukem. Ale jednou v noci, když jsem tak stál, jsem si řekl: „Mám vedle Wathenových a tam nahoře nalíčené pasti.“ Každou

noc, asi ve dvě hodiny nad ránem jsem odcházel z domu s lucernou a obcházel tyto pasti a potom pospíchal do školy. Když jsem chytil králíka — dostal jsem za něj patnáct centů. Za to jsem si mohl pořídit krabičku nábojů a pomocí nich jsem mohl zastřelit další tři nebo čtyři králíky. Nemuseli jsme mít cukroví a králík — tedy — a omáčku k večeři, prodal jsem dalšího králíka, a to mi stačilo, abych koupil kousek chleba nebo mouky, trochu mouky, abychom si mohli z toho udělat omáčku. Nevím, jestli někdo z vás musel takto živořit, doufám že ne.

259 V řece jsem nastražil šňůry na pstruhy; když jsem se vracel, vylovil jsem tyto ryby a prodával po deseti centech za půl kilo. Nastavil jsem své šňůry na pstruhy. Neměl jsem člun, plaval jsem na kmeni stromu. Vstoupil jsem do vody, byla ledová, postavil jsem na kládu nádobu s návnadou, a pádloval a pádloval, *takto*, nahý v této vodě, a plul jsem... po *této* straně jsem měl připoutanou šňůru, ke které jsem vázal svůj úlovek. Velicí sumci se dotýkali mých nohou, když plavali všude kolem mě, a já zatím kladl návnadu...

260 Podívej, častokrát jsem přicházel takto k řece v jedenáct večer a sundával ze všech šňůr návnadu. A i kdybych jich neulovil dostatek během těchto šesti dnů, nesnažil bych se ulovit žádnou v průběhu toho sedmého. Stál jsem tam i v dešti.

261 Jednou v noci, ještě dnes se tam vidím stát, opřel jsem se o... byl jsem hříšníkem, ale stál jsem takto opřený o kůl, při dveřích. Lilo jako z konve, bylo jedenáct hodin. Řekl jsem: „I když už je pozdě, přece jenom půjdu a sklapnu všechny ty pasti. Přece nebudu chytat během sabatu.“ Řekl jsem si: „Nebudu nastavovat tyto pasti.“ A Bůh to poctil.

262 Vzpomínám, jak jsem toužil po tom, toužil jsem po tom celý svůj život, abych se mohl stát lovcem. Můj dědeček jím byl. Víte, moje babička pochází z rezervace; ona pobírala podporu. A já miloval divočinu.

263 A pamatuji si na to, jak jsem si vždycky přál... celý život jsem si přál... kdyby se mi někdy podařilo našetřit dostatek peněz a mohl si pořídit pušku kalibru 30-30... kdyby se mi to někdy podařilo, koupil bych si celý komplet pastí. Šel bych někam do hor; zapomněl bych na celý svět. Pomyslel jsem si: „Možná někdy vezmu svoji pušku kalibru 22 a budu trénovat, dokud se mě nebude dobrý střelec, a možná nějaký lovec o mne projeví zájem, a vezme mne s sebou. Pokud budu dobře střílet, pak mě vezme pod svoji ochranu; a půjdu na lov.“ A nyní, když se podívám na své stěny, a na ty nejlepší pušky, které možno

koupit za peníze, ony tam visí, takže bych je mohl půjčovat na lov někomu jinému.

264 ON mi dopřál jít do hor a kázat, a někteří z nejlepších vůdců na světě mne berou na lov, a to zdarma. „Úžasná milost, jak sladký tón.“

265 Když jsem... dokonce dnes ráno, jistý starý lovec jelenů s puškou Remington ráže 33... tuto pušku jsem vlastně nepotřeboval, ale on mne objal, a řekl mi, že už je příliš starý, aby ještě chodil na lov: „Chtěl bych ti podarovat svoji pušku.“ Vzpomněl jsem si, co by to pro mne znamenalo, když jsem byl ještě malým chlapcem, jestli by mi vůbec přišlo na mysl, že bych mohl mít takovou pušku, ó, aj, co by to pro mne bylo. A nyní, uvažuji, tohle visí na mých stěnách, skvělé pušky, a místa, kam bych mohl jít lovit.

266 Vzpomínám si na naše toulky, jak si kluci kupovali zmrzlinu. A jednou se stalo, že některý z nich měl nějakou tu minci navíc a koupil i mi. Och, a já jsem nemohl nic koupit na oplátku. Myslel jsem: „Jestliže někdy...“

267 A někdy si kupovali to, čemu říkáme „odpadkový hamburger.“ Nevím, jestli si všichni vzpomínáte, co to vlastně bylo nebo ne, ale možná někteří starousedlíci... bylo to k mání za pět centů, a byla v tom hromada smažené cibule. Ó, já jsem to měl tak rád. Jako malé dítě jsme neměli... pouze kukuřičný chléb a melasu — víte jak to chutná — k jídlu.

268 Někdo mi koupil jeden takový hamburger, hoši, oblizoval jsem prsty v místě, kde jsem ho držel. To bylo... mělo to skvělou chuť. A pomyslel jsem si: „Brachu, kdybych mohl tomu muži koupit takový hamburger na oplátku.“ A nyní bych mohl koupit večeři pro celý sbor.

269 Vzpomínám na všechny tyto věci — a odkud to přišlo? Je to milost Boží, nejsou to moje zásluhy.

270 Vzpomínám si, jak jsem šel ulicí a s někým jsem promluvil. Můj otec, jak všichni víte pil; páčil pálenku. Všichni se mi vyhýbali. Šel jsem ulicí a někoho jsem oslovil; stále potkávám tyto lidi. Snažím se někoho oslovit. Oni se zastaví a jestli není nablízku někdo jiný: „Ano, ó, ne, ne.“ Vidíte? Byl jsem Branham.

271 A tak jsem se cítil velice špatně, otočil jsem se a odcházel zpět. Pomyslel jsem si: „Přece za to nemohu. Nedělám to, co dělá můj otec. Po celý svůj život jsem nepil. Proč musím toto všechno snášet?“ Zmínil jsem se o tom před nedávnem před svou manželkou, „... málem jsem

musel bydllet za městem.“ Bůh byl přece ke mně dobrý.

²⁷² Jednou když jsem tak posedával, přišel mi na mysl Nátan. Nátan... David řekl: „Není správné, abych já bydlel v cedrovém domě, a truhla mého Boha byla pod stanem.“

Nátan, ten prorok, řekl: „Davide, konej všechno, co máš na srdci, neboť Bůh je s tebou.“ Ten prorok udělal chybu, ale neúmyslnou.

Té noci Pán přišel k prorokovi a řekl: „Protož nyní toto díš služebníku mému Davidovi: Takto praví Hospodin zástupů: Ját jsem tě vzal z ovčince od stáda (on tam totiž pásal ovce) a učinil jsem tobě jméno veliké, jako jméno vyvýšených na zemi (nikde není řečeno, že obdržel největší jméno, dal mu jméno veliké jako jméno vyvýšených na zemi). To všechno jsem udělal pro tebe, Davide. Všecky také nepřátely tvé vyhladil jsem před tváří tvou, kamkoliv jsi šel. Stál jsem při tvém boku. Nikdy jsem tě nezklamal, ani nezklamu. Ale tobě nedovolím postavit toto město.“

²⁷³ Uvažoval jsem o tom, o svém postavení, jak Bůh mi byl nápomocen a dovolil mi seznámit se s velikými lidmi, dovolil mi objet svět. A lidé z celého světa mi telefonují, nemocní lidé, a přejí si alespoň na chvíli se mnou promluvit, zatímco před několika lety by se na mne ani nepodívali — kdyby mne spatřili na ulici, odvrátili by svou hlavu. A nyní se daří obchodníkům díky lidem, které přivedu do toho města a o které pečují, díky tomu, že se starají o jejich jídlo, a místa v motelech, a tak dále, kteří přicházejí do jejich hotelů, a v okolí města, a tak dále.

²⁷⁴ Lidé, kteří... Lidé mne vůbec neměli rádi; nikomu jsem nebyl užitečný. A nyní, s Boží pomocí, věřím, že ukazují cestu nevěstě Ježíše Krista. Ó, udivující to milost, jak sladký tvůj tón.

²⁷⁵ Odkud se to vzalo? Je to moje vzdělání? Nemám žádné. Odkud se to vzalo? Je to moje osobnost? Takovou nemám. Je to ze znalosti teologie? Neznám ji. Ke komu to přišlo? Byla to milost Boží, která mne zachránila.

*Ta milost učila srdce mé bázni,
milost ta zprostila mě strachu;
Jak šťastná mi jeví se milost ta,
já uvěřil - šťastná to hodina.
Skrze nebezpečí mnohá, osidlo, léčku,
prošel a přešel jsem už tu.*

*Milost, ta provázela mne až dosud,
milost, ta dovede mne až domů.
A v městě tom, jenž nad slunce jasné je,
kdybychom byli po deset tisíc let,
o Jeho slávě pět, nebylo méně by času,
než tak, jak jsme měli i na počátku.*

Ó, jak miluji Ježíše, to nádherné jméno, které mne zachránilo když jsem byl hříšníkem, které mne uzdravilo, když jsem byl nemocný, které mi dalo zaslíbení domova v tom městě. Mám dům v této Skále. Všechno ostatní je bezvýznamné, kromě toho dát dohromady všechny, a říci: „Pojďme.“ Půlnoční hodina už brzy udeří; je později, než si myslíme. Modleme se.

²⁷⁶ Pane Ježíši, závěrem tohoto nádherného dne... kdybychom se postavili na vrcholku hor a pozorovali západ slunce, nad těmi vrcholky horských obrů na západě, když to veliké oko uhasíná a ptáci pospíchají do svých hnízd, přichází noc. Byli jsme svědky jiného velikého duchovního dne, když Duch Svatý nám pomáhal najít odpověď na tyto otázky. Nyní pospícháme do těch našich hnízd, Pane. Měj nás ve své péči; nedovol, aby se nám něco stalo, Pane. Zachovej nás před nočními hady, a tím zlým.

²⁷⁷ Prosím, nebeský Otče, abys požehnal každému jednomu z těch, kteří byli v tomto shromáždění, a rovněž těm, kteří zde nebyli, ale budou poslouchat tyto pásky. Nechtě by tyto otázky nebyly příliš přísné. A pokud jsem se Pane dopustil nějaké chyby, Ty znáš mé srdce; neudělal jsem to úmyslně. Prosím, Bože, pokud tam nebude něco na místě, nedovol, aby to šlo dál; zastav tuto pásku. Nedovol, abych někoho uvedl v omyl, Pane. Dovol mi být Tvým opravdovým služebníkem, protože v tom spočívá celá touha mého srdce. Zda jsem naživu nebo umírám, zda se ještě zdržím, nebo půjdu dál, zda usnu nebo se probudím, když On přijde, na tom mi přece nezáleží, Otče, buď vůle Tvá. „Ačkoli vím, že Vykupitel můj živ je a že v den nejposlednější nad prachem mým se postaví. A ač by kůži mou i tělo (červi) zvrťali, však vždy v těle svém uzřím Boha.“ To vyřkl prorok Job, když spatřil příchod Páně.

²⁷⁸ Pane, dnes jako tví služebníci vyhlížíme a zhlížíme Tvůj příchod. A proto nám nezáleží na tom kdy, jak, kde. Toužíme jen po tom, abychom byli Tobě milí. Jsme ve Tvých rukou. Ochraňuj nás, Pane, dokud nevzejde slunce. Dopřej nám toho, a ať bychom všichni

vpochodovali na Sión, kde leží to město, ve kterém je Beránek světlem.

279 Mé drahé malé děti zde, Pane, které jsem zplodil Tobě skrze pouta této Bible, ony jsou ovocem Tvého Slova. Milují mne a já miluje je. A vím, že Ty miluješ nás všechny. Prosíme, Bože, abys nás tak obtěžkal svým Slovem, abychom mohli vidět pouze Její. Dopřej nám toho, Pane. Dej, abychom mohli být tak plní Tvého Slova, že bys nás na každém místě mohl použít k dokázání každého slova zaslíbení. Dej to nám všem. Zde v tomto obecenstvu, kde tito...

280 Můj bratr Jackson se nyní vrací zpět do jižní Afriky. Provázej ho i s jeho ženou; provázej je, Pane. Veď je na jejich cestě.

281 Je zde bratr Vayle, který píše, opisuje každé slovo, které jsem zde vyřkl, a pokouší se to zpracovat do knihy. Ó, Bože, pomoz bratrovi i sestře Vaylovým.

282 Jsou zde bratři z jihu, z Arkansasu a bratři Martinovi, a všichni ostatní bratři. Prosím, abys je všechny provázel, každého jednoho zvlášť.

283 Provázej bratra Neville, bratra Cappse, bratra Ruddella, bratra Jacksona, zkrátka všechny. Ó, Bože, je jich zde tolik. Přijeli z Georgie, z Alabamy, napříč Spojenými státy, a z celého světa. Přichází nám na mysl tato písnička:

*Přicházejí ze všech stran,
přicházejí ze zemí všech,
by s Kristem sednout při stole jako host
a všichni tu šťastní jsou.
Smět se dívat v tu svatou tvář
věčnou božskou ctí,
účastníky jeho chval,
jak perly v koruně se stkví.*

284 Ó, Bože, dej, abychom se stkvěli jako perly v Jeho koruně, aby to mohli spatřit jiní a zatoužit sloužit Tobě. Dopřej to, Pane. Ochraňuj je na cestách. Požehnej každému jednomu.

285 A Otče, nechť Tebou stanovené lhůtě... jsem tvým služebníkem. Pokud si přeješ, abych pokračoval v tom nadcházejícím týdnu nebo se věnoval těm rozhovorům, zjev mi to Pane, dej mi to poznat mezi dnešním dnem a středou, abychom tomu porozuměli. Dopřej nám to, Otče, aby lidé mohli přijít včas. Prosím o požehnání, abys nám pomohl

a setkal se s námi v našem dalším shromáždění.

²⁸⁶ Bud' s bratrem Nevillem a těmi, jenž přinášejí Slovo tam dole v Texasu a v Arkansasu, a na jiných místech; provázej je, Otče. S bratrem Pearry Greenem a celou touto skupinou, provázej je všechny, Pane; to jsou Tvé malé děti. Všude kolem světa, čekají Tvůj příchod. Pomoz nám, prosíme, Otče, zcela se ti odevzdáváme. V Ježíšově jménu, použij si nás. Amen.

²⁸⁷ Mám rád tuto písničku, „Přicházejí ze všech stran“. Kolik z vás ji zná? Nevím, jestli ji umím dobře, ale myslím si, že znám jednu sloku. Můžete to podchytit, sestro. Nevím jestli to podchytí.

*Přicházejí ze všech stran,
přicházejí ze zemí všech,
by s Kristem sednout při stole jako host
a všichni tu šťastní jsou.
Smět se dívat v tu svatou tvář
věnčenou božskou ctí,
účastníky jeho chval,
jak perly v koruně se stkví.
Můj Ježíš už přijde hned,
mé zkoušky již skončí se.
Co kdyby můj Pán přišel už dnes,
pro ty, co bez hříchu jsou?
Zda bude to šťastný den,
neb chvíle rozpaků,
na povětrí potká nás,*

(Líbí se vám to? zkusme to ještě jednou)

*Přicházejí ze všech stran,
přicházejí ze zemí všech,
by s Kristem sednout při stole jako host
a všichni tu šťastní jsou.
Smět se dívat v tu svatou tvář
věnčenou božskou ctí,
účastníky jeho chval,
jak perly v koruně se stkví.
Můj Ježíš už přijde hned,
mé zkoušky již skončí se.*

Co kdyby můj Pán přišel už dnes,
 pro ty, co bez hříchu jsou?
 Zda bude to šťastný den,
 neb chvíle rozpaků,
 na povětrí potká nás (kolik z vás
 si přeje tam se s Ním setkat?, ó, aj!),
 bude to překrásný čas.
 Můj Ježíš už přijde hned (zavřete oči
 a představte si, že slyšíte hlas trouby),
 mé zkoušky již skončí se.
 Co kdyby můj Pán přišel už dnes,
 pro ty, co bez hříchu jsou?
 Zda bude to šťastný den,
 neb chvíle rozpaků,
 na povětrí potká nás (kolik z vás
 si přeje tam se s Ním setkat?, ó, aj!),
 bude to překrásný čas.

(Líbí se vám to?)

²⁸⁸ Pate, buď dobré mysli! Jednoho rána nastane úsvit nového dne.
 Nespátril jsem přesně, co to bylo, ale vypadalo to dobře. Amen! Máš
 hodně, hodně času, bratře, to se vrátí. A pak jako chléb po vodě,
 jednou se ti vrátí. Tak je to. V pořádku.

Ó, milujete Jeje?
 Má víra k tobě zří, Beránku na kříži, jenž Boží
 Syn.
 Modlitby hlas můj slyš, shlad' krví hříchu tíž,
 ať věčně Tvůj jsem již, zbaven jsa vin.
 Když žití bludištěm zármutkem svírán jsem,
 buď vůdcem mým.
 Nechť temnost prchne v dál, slz utři všečen
 žal,
 a dejž bych napořád byl celý Tvůj!
 (Líbí se vám to?)
 Má víra k tobě zří, Beránku na kříži, jenž Boží
 Syn.
 Modlitby hlas můj slyš, shlad' krví hříchu tíž,
 ať věčně Tvůj jsem již, zbaven jsa vin.
 Buď žehnán svazek ten, (ó, aj!)

*jenž v Kristu víže nás;
a kruh náš zůstaň sjednocen,
jak v nebi bude zas!
Spojených proseb hlas,
chceme před trůn Otcův vznést,
vždyť jedna snaha vede nás,
a cíl náš jeden jest.
Též svorně chceme nést,
společně břímě žal,
soucitu slzu vyronit,
s bratrem jenž zaplakal.*

289 Sestro Willsonová, vzpomínáš si, jak před třiatřiceti lety v malém domácím shromáždění, jsme si stiskli vzájemně ruce? Víím, že si na to vzpomínáš. Podejme si tedy vzájemně ruce a stiskneme si je.

*Bud' žehnán bud' svazek ten,
jenž v Kristu víže nás;
a kruh náš zůstaň sjednocen,
jak v nebi bude zas!
Spojených proseb hlas,
chceme před trůn Otcův vznést,
vždyť jedna snaha vede nás,
a cíl náš jeden jest.
Též svorně chceme nést,
společně břímě žal,
soucitu slzu vyronit,
s bratrem jenž zaplakal.*

Milujete se vzájemně? Malé děti, milujte se vespolek.

*Než se sejdem, než se sejdem,
než se sejdem u nohou tam Ježíše.
Než se sejdem, než se sejdem,
Bůh bud' s vámi než se sejdem zas.*

290 Milujete Jej? Není On nádherný? Milujete se vespolek? Podejte si ruce, a řekněte si něco. Řekněte: „Bůh ti žehnej, bratře, Bůh ti žehnej, sestro.“

291 Dnes nás poslouchají tam za řekou, sestro Willsonová. Mohu

vidět starého bratra Sewarda, jak vykračuje a tleská rukama. Tam vzadu jsem upozoroval bratra s plnovousem, jak pozvedl svou ruku a slavil Boha; připomíná se mi bratr Ryan, jak on sedával na tom místě ve staré modlitebně se svou dlouhou bradou. On nás dnes poslouchá přes nebeskou bránu, ten vzácný, starý světec. Není On nádherný?

*Vezmi jméno Ježíš s sebou
dítka trudu, bolesti!
Na tvých cestách sprovedí tě
Nebes čistou radostí.
Jméno to mile zní
nebi, zemi blahem jest.
Jméno to mile zní
nebi, zemi blahem jest.
Jméno Ježíš vezmi vždycky, (kvůli čemu?)
co štít v pokušení zlém.
vyslov je, když nepřítel jde,
opakuj je v srdci svém.
Jméno to mile zní
nebi, zemi blahem jest.
Jméno to mile zní
nebi, zemi blahem jest.*

292 Ještě k těm pohovorům: Billy řekl, že si to ověří mezi dneškem a středou, co se týče těch pohovorů nebo mezi středou a sobotou, ohledně těch pohovorů, které se mají konat a jestli... Jestliže nebudeme mít shromáždění ve středu, raději si to ověřte u něj, ti z vás, kteří se chystají k těm pohovorům. On ale sám neví, jak se s některými z vás může zkontaktovat. A tak on... Všichni, kteří si přejí pohovor, ať si to ověří u Billa.

293 Milujete Je? V pořádku. Bůh buď tedy s vámi než se sejdeme zas. Chceme sklonit své hlavy, a já chci poprosit svého dobrého, věrného přítele, který bude nyní cestovat za moře daleko do Afriky, kde jsem kdysi byl na misi ve jménu Páně, bratra Sidneye Jacksona, jej a jeho ženu... Byli jsme velice šťastni, že byli mezi námi během těchto několika posledních bohoslužeb. Jak Bůh jej požehnal. A chci poprosit bratra Sidneye Jacksona, aby rozpustil dnešní shromáždění modlitbou. Tedy, bratře Jacksoně, pokud by sis přál.

